

njem na dom za celo leto 32 D, pol leta 16 D, četrt leta 8 D. Izven Jugoslavije 56 D. Naročnina se pošlje na upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta 5. List se dopušlja do odpovedi. Naročnina se plačuje vnaprej. — Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštne proste.

Cekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurb. št. 113.

35. številka.

MARIBOR, dne 13. avgusta 1925.

59. letnik.

Hrvatska sodba o Radiću.

Zajedničarji, stari hrvatski politični voditelji, ki so se pri zadnjih volitvah na ljubo slogi hrvatskega pokreta podvrgli vodstvu Radićeve stranke, so po HSS preokretu zopet samostojni. Za zahvalo so bili vrženi iz Radićevega poslanskega kluba in sam Radič jih je od vseh svojih zaveznikov kot prve grdo ozmerjal. Pri razpravah v skupščini so radičevci najhujše vpili, če je nastopil kak zajedničar ali kak seljaški poslanec, ki ne odobrava sedanje Radićeve politike, — in s pomočjo radikalov so jim tudi jemali besedo.

Ob tolikem nasilju in izzivanju so tudi zajedničarji opustili dolgotrajno obzirnost ter odločno nastopili proti vodstvu HSS. O Radiću so objavili v svojem glavnem dnevnem glasilu »Hrvat« v Zagrebu sledečo sodbo:

Izdajalci.

V naši zgodovini se še nihče ni z narodom tako krvavo igral, kakor Radič in vodstvo njegove stranke. Nihče ni tako sramotno dovršil svoje vloge, kakor ta žalostna družba.

Skozi sedem let je zbiral hrvatski narod vse moči svojega bitja za trenutek odločilnega boja proti vsiljeni centralistični ustavi. Vsi dosedanji boji so šli za tem, da se ta za nas pogubni centralizem zruši in da doseže revizija ustave, ki bi zajamčila hrvatskemu narodu življenje.

V tem strašnem sedemletnem boju je hrvatski narod mnogo pretrpel. Lomile so se eksistence, rušila so se domača ognjišča, uničevala se je upravna, prosvetna in celo sodna organizacija, gospodarski razvoj nam je bil presekani in strmoglavili smo v silno bedo. Ječe so se napolnile mučnikov, prelivala se je kri in padlo je več sto glav.

Boj je bil težek in krvav, a izid? Izid je popolna in sramotna kapitulacija, izvedena od onih, ki so to borbo vodili in se postavili na čelo naroda. Sedem let so govorili narodu, da je rešitev edino v republiki in da se na ničesar drugega ne sme pristati. Čelo roke in dneve so razglašali, do katerih naj bi prišla ta republika. A naenkrat, kar čez noč so izjavili, da je vse to neumnost in da so očarani od kraljestva. Ni ne slabo ne čudno, če se kdo navduši za monarhijo, a ta monarhija obstoji že sedem let in čemu se je potem tako dolgo vodila borba proti njej? Zakaj se je sedem let narod varalo in slepilo?

V hrvatskem narodu so bile stranke z avtonomijskim pa tudi s federativnim programom. Vse te stranke je pa Radič proglasil za izdajalce in je stavil konfederacijo (zvezo samostojnih držav) kot najmanjšo

hrvatsko zahtevo. Danes pa njegova družba ne mara ne konfederacije, ne federacije, ne avtonomije, navdušena je za kruti centralizem in ne zahteva niti takozvane upravne decentralizacije, ki jo je sam Pribičević zahteval. Radićeva družba torej stoji še nižje od Pribičevića.

Izdajalstvo, sramotno izdajalstvo je zagrešeno nad hrvatskim narodom. To je zločinska prevara, to je rop in zloraba narodnega zaupanja. Tem poslancem narod ni dal mandatov, da prodajo njegove interese, ampak, da ga zastopajo in branijo. Če niso mogli ali pa niso hoteli zastopati programa, na katerem so bili izvoljeni, bi pa morali vrniti mandate narodu, da si izbere nove predstavnike. V najstrašnejših dneh obznane se je narod izjavil za prejšnji program svoje stranke in kdo si more predstavljati, da bo sedaj kar naenkrat za PP program, katerega so se radičevci z obema rokama oprijeli. Ni mogoče, da bi se narod dal sedaj ločiti od onega programa samo za to, ker Radič tako hoče in ker bi to njemu prijalo. Pri celi stvari je pa najgrši zasmeh, s katerim radičevci govorijo o svojem izdajalstvu. Ko so Radiča vprašali v Beogradu za vzroke njegovega preobrata, se je nasmejal: »Pa jaz sem znani zrakoplovec!« Tako grdega zasmehovanja si še gotovo ni dovolil noben voditelj. Verujemo v narod in njegovo zavest, ki bo pokvarila račune brezvestnih ljudi.

Zloraba kmetijskega imena.

Radič ni v celem svojem zgovornem izjvljenju nobene besede tolikokrat izrekel kot besedo kmet-seljak, seljaški. To naj bi pokazalo njegovo veliko ljubezen do seljaštva in spoštovanje do kmeta. Če bi bilo to iskreno, bi zaslužilo vso pohvalo.

Vsaki politični stvari, pri kateri sodeluje, daje tudi seljaški pečat ter zahteva, naj se vnese beseda seljak, seljaški. Ko se je ustvaril opozicijski blok, je bila Radićeva zahteva ime: blok narodnega sporazuma in seljaške demokracije. Sedaj, ko je pa nastala vlada radikalov in radičevcev, ji je pa v svojem glasilu »Dom« dal naslov »narodno seljaška vlada«. Menda predstavljajo v tej vladi radikalni narodni, radičevci pa seljaški del.

Sedanje svoje zaveznike radikale je Radič kar čez noč izjednačil s svojo stranko. Radikali so po najnovejših izjavah radičevcev istotako seljaška stranka po svojem ustroju in po svojem razumevanju. Radikali in radičevci imajo iste programe, tako se hvalijo sedaj radičevci in radi tega naj bi bilo prišlo do narodno-seljaške vlade. Preko te vlade je postala kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev seljaška država, kralj Aleksander pa narodni in seljaški kralj.

Tako pripoveduje danes Stjepan Radič.

Radikalna stranka je pa povodom razprave o sporazumu v svojem poslanskem klubu svečano izjavila, da ostaja popolnoma pri svojem dosedanjem programu. V sporazumu z radičevci ni radikalna stranka spreminila ničesar ne od svojega politično-državnega in ne od socialnega programa. Če se torej radikali danes seljaška stranka, so bili to tudi pred sporazumom z radičevci. Ali Radič ni tega sedem let priznal in je 7 let nazival radikale »nasilno bando«. Sedaj so pa naekrat ti nasilniki, ko so dosegli z obznanom vrhunec nasilja, proglašeni za »seljaško« stranko.

Hvaljen Isus! Živela republika! S tem pozdravom je Radič otvarjal svoje mnogoštevilne shode. Govoril je tudi o zlomljenem žezlu itd. In ko je skozi sedem let tako govoril, so vladali isti radikali in vladal je tudi kralj, ki sedaj vlada.

Lepo bi bilo, če bi bila radikalna stranka v resnici in po duhu kmetška ali seljaška. Če si tudi mislimo, da je to v resnici, se moramo pa le vprašati, kako da Radič tega sedem let ni videl. Če vidi šele danes radikale kot seljaško stranko, si izdaja s tem najslabše spričevalo, ki ne zadostuje niti za političnega vajenca, kaj šele za voditelja naroda. Ko si je hote ali nehote izdal tako slabo spričevalo, se še pa vedno ne misli umakniti iz političnega delovanja, ampak še hoče biti naprej vodja naroda.

Da bi zadušil grajo in kritiko svojega preobrata in svoje sramotne kapitulacije, vpije zopet na ves glas o seljaštvu in in seljaški demokraciji. Kaj pomeni ta seljaška demokracija, so dovolj občutili seljaški poslanci v seljaškem klubu. Ko so zahtevali jasna pojasnila, niso dobili odgovora, ampak vodstvo jih je s psovkami vrglo iz kluba. Po načelu seljaške demokracije bi moral vladati in odločevati seljaški narod, Radič je pa začel čisto novo politiko popolnoma nasprotno od svoje prejšnje, brez seljaških poslancev, brez seljaškega kluba in tudi brez seljaškega naroda. Ko so nekateri poslanci izjavili, da ne odobravajo nove politike, jih je Radič pozval, naj odložijo mandate. Na odgovor, da jim je mandat dal narod, in da bodo narodu polagali račun, je pa Radič zavpil nad njimi: »Jaz sem vam dal mandate, meni odgovorjate in ne narodu!« In to naj bo seljaška demokracija?

Zapisana in v javnost iznešena je Radićeva izjava, da si je vse svoje velike politične parole ali gesla izmislil, da bi z njimi podžigal, a če to ne bi podžigalo, bi si bil kaj drugega izmislil. Radič torej brez sramu prizna, da je varal svoj narod, svoje kmete, prizna, da ni govoril resnice, ampak same laži. To pomeni, da je svoj narod, zlasti seljake vlekel za nos in da ga je smatral za nerazsodnega. Sedaj se vidi, kaj je njegova velika ljubezen za seljaštvo in njegovo veliko spoštovanje

LISTEK.

Zgodbe napoleonskega vojaka.

Francoski spisal Erockmann-Chatrian; preložil Al. B.

20

Sli smo čez malo brv. Ker so bili za vozom na čep dejali enega izmed sodov, so se vojak z vrčem gnetli okrog njega in pili drug za drugim. Ko je furir to videl, se je razjezil. Z oblastnim glasom je zaklical:

»S kako pravico plenite tu?«

Več maroderjev se je nato okrenilo; ko pa so videli, da smo samo trije, ker so bili drugi brez zadržka odšli naprej, je odgovoril nekdo:

»Aha, ti stari glumač bi tudi rad imel kaj od tega . . . prav tako . . . Zato ti pa ni treba vihati brk. Na, potegnili!«

Podal mu je vrč. Furir ga je vzel in pil in pri tem mene pogledal postrani.

»Na, fant«, je rekel nato, »če si kaj žejen. Vince je izvrstno!«

»Hvala«, sem mu odgovoril.

Nekateri izmed okrog stoječih pa so zaklicali:

»Proč, proč! Čas je!«

»Ne, ne!« so vpili drugi. »Počakajte . . . Poglejmo še enkrat.«

»Pomislite, tovariši«, je rekel furir z glasom poštenjaka; »saj veste . . . sila ni prida . . .«

»To je res«, je posmehljivo rekel neki tambor, ki je imel veliki triogelnik počez potisnjen do pleč, in pomežiknil, »to je res, a le tiho bodi, oskubili homo kokoš kot se spodobi. Čemu bi človek na vse gledal!«

Furir ni rekel nič več. Zdelo se mi je, da ga je mene sram.

»Kaj hočete, prijatelj?« je rekel in pospešil korak, da mi došel tovariše. »V vojni ne more biti drugače . . . Človek vendar ne sme poginiti od gladu in žeje!«

Mislil, da bi bil zaostal, ako bi se ne bil bal, da ga primejo. Jaz pa sem postal zamišljen in sem rekel sam pri sebi:

»Taki so pijanci! Včasih se jim oglasi vest . . . ko pa ugledajo vrč, pozabijo na vse.«

Proti deseti uri zvečer smo slednjič ugledali posamezne ognje na mračnem griču na desni strani od Ganeritza in od starega grada, v katerem je tudi brlelo nekaj luči. Bolj zadaj v ravnini je migljalo več drugih ognjev.

Noč je bila svetla. Hudo deževje je bilo razjasnilo nebo. Ko smo se bližali bivoku (prenočišču pod mlilim nebom), nam je nekdo zaklical:

Kdo je?«

»Francija!« je odgovoril Furir.

Srce mi je utripalo, ko sem pomislil, da bom v nekaterih minutah zopet videl stare tovariše, ako so še živi.

Od skednja, ki je stal pol streljaja oddaljen od vasi, se nam je že bližala straža, da nas pregleda. Prišli so k nam, in njih poveljnik, star, sivolas podporočnik, ki je nosil pod plaščem roko v obvezi, nas je vprašal, odkod in kam in če nismo spotoma videli kaj kozaških oddelkov. Furir je odgovoril za nas vse. Častnik nam je nato odgovoril, da je Souhamova divizija zapustila ganeriško okoličico. Ukazal nam je, naj gremo z njim, da pregleda naše potovnice. Molče smo šli za njim mimo ognjev, okrog katerih so bili legli spat vojaki, čezinčez pokriti s posušenim blatom. Niti eden se ni ganil.

Slednjič smo prišli k skednju. Bila je stara opekarna. Široka streha je bila podprta s stebri, ki so šest do sedem čevljev visoko moleli iz tal. Zadaj so bile naložene velike zaloge lesa. Znotraj je bilo toplo. Bilo je zakurjeno in naokrog je dišalo po žganem kamenju. Prostor pred pečjo je bil poln vojakov, ki so bili s hrbti naslonjeni na steno in so sladko spali. Svit ognja pod črnimi tramovjem je švigal preko njih. Ob stebrih so se svetile piramide, sestavljene iz pušk. Zdi se mi, kakor bi še sedaj videl vse te stvari; čutim, kako gorkota prešinja moje telo, vidim tovariše, kojih sultanje se pričenjajo kaditi blizu ognja, kako molče čakajo, da bo častnik nehal čitati potovnice ob ognja temnordečem svitu. Zbujen je bil en sam star, suh, ogorel vojak. Noge je bil položil navskriž, med kolena je držal čevljev ter ga krpal z nitjo, vdeto v šilo.

Jaz sem bil prvi, kateremu je častnik vrnil potovnicu z opombo:

»Vaš bataljon najdete jutri dve uri odtod pri Torgau.«

Stari vojak, ki me je opazoval, je nato roko položil na tla in mi s tem pokazal, da je tam še prostora. Sedel sem poleg njega in obul sveže nogavice in nove čevlje, ki sem jih bil dobil v Lipskem. To mi je silno dobro delo.

Starec me je vprašal:

»Ali pojdeš zopet k polku?«

»Da, k šestemu v Torgau.«

»Odkod pa prihajaš?«

»Iz bolnišnice v Lipskem.«

»Saj ti je videti — dobro si rejen. Tam so te mastili s perutnino, mi pa tukaj jemo s praznega krožnika.«

Ozrl sem se na speče tovariše in sem videl, da je prav povedal. Teh ubogih novincev je bila samo še kost in koža. Bili so rumeni kot vosek, bledosivih, nagubančenih obrazov. Človek bi bil mislil, da se sploh ne morejo več držati pokoncu.

Čez nekaj časa je nadaljeval starec:

»Ali si bil ranjen?«

»Da, pri Lützenu.«

»Štiri mesece v bolnišnici!« je mrmral in našobil spodnjo ustnico. »Kakšna sreča! Jaz pa prihajam iz Španije. Veselil sem se, da bom zopet našel cesarske take kot leta 1807 . . . Sama jagnjeta . . . Čedalje slabše je, to moram reči.«

Tako je tiho govoril sam s sabo, ne da bi se zmenil zame, in je s stisnjenimi ustnicami vlekel nit kot pravil čevljar. Tampatam je tudi pomeril čevljev, da vidi, če ga šiv ne tišči. Slednjič je šilo spravil v tornister, obul čevljev in se po strani ulegel na slamo.

Bil sem tako utrujen, da sem se moral siliti k spanju. Čez eno uro sem pa vendar trdno zaspal.

Drugo jutro smo šli s furirjem Poitevinom in s tremi drugimi vojaki zopet na pot. Najprej smo prišli na veliko cesto, ki pelje ob Labi. Vreme je bilo vlažno. Veter je vzbujal reko in prav na cesto metal pene.

Celo uro smo že hūteli, kar zakliče furir:

»Pozor!«

seljakov. Vse to si je on izmislil. Seljaško ime je rabil samo za to, da to ime blati. To ime mu je bilo lažnjiv naslov ali firma za doseganje čisto drugih ciljev. Ko je seljaško ime zvezal s svojo vratolomno politiko, je to ime tako žalil in zlorabljal, kakor še nihče pred njim in upamo tudi, nihče več za njim, ker seljaški svet ne bo več dopustil, da bi ga kdo na tako brezvesten način slepil in varal.

Prijateljem kat. dijaštva.

Velika kulturna in gospodarska borba, ki je v naših dneh baje slovensko ljudstvo, zahteva bolj kakor kedaj neustrašenih in poštenih kulturnih ter gospodarskih delavcev. Ravno katoliška akademska mladina pa, ki ji je v bodočih desetletjih namenjeno to visoko ter častno poslanstvo in ki je vsekdar izpričala, da je urednicevanje njenega programa v popolnem skladu s težnjami slovenskega ljudstva, doživlja dandanes trdo preizkušnjo; splošni gmotni krizi se je pridružila nova nevarnost. Pokazalo se je namreč v zadnji dobi, da so na delu sile, ki hočejo s pristranskim podeljevanjem štipendij onemogočiti študije najrevnejšim izmed akademikov, sinovom kmetov in delavcev.

Trikrat se je bila obrnila katoliška akademska mladina na slovensko javnost za pomoč in trikrat je bilo slovensko ljudstvo v svoji ljubezni dokazalo, da zna lajšati življenjske težave svojih najzvestejših sinov in je s prispevki omogočilo obstoj akademske menze v Ljubljani, ki je navzlic raznim nasprotnikom skozi tri leta vzdrževala do 150 revnih kat. akademikov.

Tekom let pa so se draginjske razmere poslabšale, zato in pa da se obstoj akademske menze zasigura za več let, se je izkazala potreba, da se prihodnje šolsko leto poleg vsakoletne običajne nabiralne akcije izvede tudi efektivna loterija v prid akademski menzi. V težki za vesti odgovornosti stopajo koncem letošnjega študijskega leta podpisani pred slovensko javnost s tem naznanilom in pa v trdnem prepričanju, da bo slovensko ljudstvo tudi ob tej velikopotezni akciji stalo naši katol. akademski mladini ob strani z materijalno in moralno podporo, z dobro voljo in odprtim srcem.

† Ant. Bon. Jeglič,

† Andrej Karlin,

škof ljubljanski

škof lavantinski

Andrej Kalan, dr. Anton Korošec dr. Matija Slavič,
stolni prošt nar. poslanec univer. prof.

Ivan Brodar, narodni poslanec, Franc Časl, stolni kanonik, Karel Čeč, ravnatelj, Jan. Golec, gl. urednik, Adolf Dostal, banč. uradnik, dr. Anton Jerovšek, ravnatelj, M. Krajnc, tajnik, dr. Jos. Leskovar, odvetnik, dr. Ivan Slokar, banč. ravnatelj, Jože Stabej, ravnatelj drž. borze dela, dr. Ivan Stanovnik, odvetnik, dr. Ivan Tomazič, stolni dekan, Cilka Krekova, prof. Dolenčeva, dr. Kodretova, Mara Vatovčeva.

SESTANEK IN OBČNI ZBOR ZVEZE SLOVENSKIH VOJAKOV IZ SVETOVNE VOJNE NA BREZJAH dne 30. avgusta t. l.

Nekaj dni nas samo loči od sestanka na Brezjah, katerega smo lansko leto sklenili. Obenem s sestankom se bo odkrila spominska plošča v cerkvi in se bo vršil tudi občni zbor ZSV. Pravila zveze so potrjena ob ljubljanskega in mariborskega velikega župana in obsega

Obstal je bil in vihral nos po zraku kot lovski pes, ki nekaj voha. Vsi smo poslušali, a nisimo ničesar mogli slišati zaradi šumenja valov na bregu in vetra v drevesih. Poitevin pa je imel boljše uho kot mi.

»Tam zadaj streljajo«, je rekel in pokazal proti gozdiču na desni strani. »Morda stoji sovražnik nam nasproti — glejmo, da mu ne bomo tekli naravnost v žrelo. Najboljše storimo, da gremo v gozdič in previdno nadaljujemo svojo pot. Na drugi strani bomo potem videli, kaj se godi . . . Ako so Prusi ali pa Rusi, se umaknemo nazaj, da nas še videli ne bodo. Ako pa so Francozi, pojdemo naprej.«

Vsak je priznal, da ima furir prav; na tistem sem se čudil pretkanosti tega starega pijanca. Krenili smo torej s ceste v gozdič, Poitevin naprej, mi pa za njim z nabitimi puškami. Tiho smo stopali in obstali na vsakih sto korakov ter poslušali. Streljanje se je bližalo. Strelji so padali posamezno in odmevali po globelih. Furir je rekel:

»Streljavkarji so. Opazujejo poizvedovalni oddelek konjenice, ker jim oni ne odgovarjajo.«

Zadel je pravo: deset minut pozneje smo našli med drevjem bataljon francoskih pešcev, ki so kuhali med vresjem, v daljavi pa so se kosaški oddelki vili čez sivo ravnino od vasi do vasi. Nekaj streljavkarjev na robu gozda je streljalo na jezdece, katerih pa strelji skoro že niso več dosegali.

»O, zdaj ste pa že kar doma, prijatelji«, mi je smehljaje rekel Poitevin.

Dobre oči je moral imeti, da je mogel iz take daljave čitati polkovo številko. Jaz pa sem zaman napejal oči: videl sem samo bedne, v cunje zavite postave z ostrimi nosovi, mrzlično žarečimi očmi in ušesa, ki so stala od glave zaradi upadlih lic. Plašči so jim bili trikrat do štirikrat preširoki. Človek bi jih skoro imel za kolobarne plašče, ker so delali toliko grub po rokah in čez kolke. O blatu in nesnagi niti ne govorim: bil je grozen pogled.

Ta dan mi je bilo dano izpregledati, zakaj so Nemci kmalu po naši zmagi pri Lipskem delali tako vesele obraze.

Krenili smo k dvema majhnima šatoroma, kjer so v njih bližini trije ali štirje konji ščipali redko travo. Tam

delokrog Zveze obe oblasti. Slavnost se bo vršila po sledečem sporedu:

Ob pol 10. uri zapoje tovariši pevci v cerkvi »Ti, o Marija«. Nato odkrije in blagoslovi superior vojne mornarice v. p. p. Monsig. Karol Kokalj spominsko ploščo. Zbor zapoje »Blagor mu«.

Ob 10. uri pred cerkvijo začetek cerkvene slovesnosti. Govori Fr. Bonač, tajnik Zveze. Za govorom sledi sv. maša, pri kateri bo igrala godba. Po maši zapoje pevci žalostinko »Vigred se povrne«, nakar intonirajo bivši vojni kurati »Libera« za padle vojake. Po končanih molitvah zapoje pevci »Oj Doberdob« in Maroltovo harm. nar. pes. »Oj ta soldaški boben«. Nato otvori predsednik Zveze, major v p. Martin Colarič občni zbor, na katerem podajo funkcionarji svoja poročila. Sledje pozdravi in govori. Vsi govorniki naj pred občnim zborom predložijo osnutek govora. Nihče ne sme govoriti več kot pet minut. Po pozdravih in govorih se bo volil poslovni odbor in dva revizorja za leto 1925-26 ter se bo določil kraj občnega zbora in sestanka za prihodnje leto. Slučajnosti. Godba zaigra »Bože pravde«. Ob 2. uri popoldne poseben sestanek vseh zaupnikov Zveze v samostanski dvorani.

Pevci, pripravite dobro objavljene pesmi. Zbirališče pevcev pred shodom v samostanu. Kratka izkušnja ob 9. uri v samostanski dvorani.

Polovična voznja je dovoljena. Shranite dobro in ne oddajte nikjer voznih listkov (kot nekateri lani); za

voznjo nazaj velja isti listek in pa izkaznica, ki jo dobite na Brezjah. Tam bodo dobili udeleženci tudi pravila Zveze s sliko spominske plošče.

Tovariši, vsi na Brezje in ob vsakem vremenu! — Vajeni discipline držite jo tudi brezpogojno na Brezjah in pokorite se v vsakem oziru rediteljem, ki bodo imeli trobojne znake na levem rokavu.

Sestanek je namenjen vsem tovarišem brez razlike mišljenja in strank, ki so služili v svetovni vojni, pri kateremkoli vojnem odred ali polku.

Tov. zaupnike prosimo, naj nam javijo, če le mogoče, število udeležencev iz posameznih krajev, da bomo mogli obvestiti železnico glede potrebnega števila voz oziroma posebnih vlakov. Iz Ljubljane bo vozil takoj po rednem gorenjskem vlaku v nedeljo ob pol 8. uri proti Otočam posebni vlak, ki se bo vračal iz Otoč ob pol 5. uri tako, da bo imel v Ljubljani zvezo z vsemi drugimi vlaki.

Godba, obstoječa iz 50 mož se opoldne razdeli na dve skupini.

Na veselo svidenje 30. avgusta na Brezjah!

Odbor ZSV. v Ljubljani.

Pripomba za udeležence iz bivše štajerske. Poseben vlak iz Maribora bo vozil v soboto, dne 29. avgusta t. l. okrog 1. ure popoldne ter bo sprejemal udeležence na vseh postajah od Maribora do Litije. Udeleženci iz stranskih prog naj uredijo svoj odhod tako, da se lahko pridružijo posebnemu vlaku. Vrnitev bo v nedeljo po

Ponosna sem

na svoje belo perilo.

Kdor hoče imeti enako srečno belo perilo, mora uporabljati samo najboljša pralna sredstva. Tako sredstvo pa je samo »Gazela«-milo.

GAZELA MILO

sem našel polkovnika Loraina, ki je bil s tretjim bataljonom poslan na levi breg Labe. Bil je dolg, suh mož z rjavimi brki in ne posebno pohlevnega obraza. Z nabranim čelom nas je gledal prihajajoče. Ko sem mu pokazal potovnico, je samo rekel:

»Pojdite k svoji stotniji!«

Odšel sem, misleč, da bom pač spoznal nekaj tovarišev četrte stotnije. Toda izza Lützena so spojili stotnije s stotnjami, polke s polki, divizije z divizijami. Ko sem prišel v znožje hriba, kjer so taborili grenadirji, nisem spoznal nikogar. Ko so me ljudje videli prihajati, so me gledali po strani, kot bi hoteli reči:

»Ali bi ta tudi rad juho? Le počasi! Najprej bomo videli, kaj je prinesel za v kotel.«

Sram me je bilo, ko sem vprašal, kje leži moja stotnija. V tem pa je koščten veteran z dolgim, kot orlov kljun upognjenim nosom in širokimi pleči, okrog katerih je opletal stari, ponošeni plašč, dvignil glavo, v me uprl oči in potem mirno rekel:

»Glej, glej Ti si, Jože! Mislim sem, da si že štiri mesece pod grudo.«

Zdaj sem šele spoznal ubogega Cebedeja. Moj obraz ga je menda omehčal, kajti ne da bi vstal, mi je stisnil roko in zaklical:

»Klipfel! . . . Jože je tu!«

Drug vojak, ki je sedel na bližnjem kotlu, je okrenil glavo in rekel:

»Ti si, Jože? Poglej no! Torej nisi mrtev?«

To je bilo vse, s čimer so me pozdravili. Sila je napravila iz teh ljudi take sebičneže, da so mislili samo na sebe. Cebedej pa je vendarle ohranil dobro srce. Pogledal je druge tako, da so se ga zbal, ter me povabil, naj sedem k njegovemu kotlu. Ponudil mi je svojo žlico, ki jo je nosil v plaščevi gumbnici. Jaz pa sem hvaležno odklonil njegovo ponudbo, ker sem prejšnji dan pametno storil, da sem se oglasil pri mesarju v Riesi in v torbo spravil tucat klobas, dobršen kos kruha in stekleničico žganja. Razvezal sem torej telečak, vzem ven klobase in dal dve Cebedeju. Kar solze so mu stopile v oči. Hotel sem jih tudi drugim tovarišem ponuditi nekaj, Cebedej pa je uganil

moje misli, mi s pomenljivim obrazom roko položil na ramo in rekel:

»Kar lahko oddaš, tudi lahko obdržiš!«

Potem se je umaknil izmed tovarišev. Jedli smo in izpili malo žganja. Drugi so molčali in nas gledali po strani. Klipfel je bil zavohal česnov duh. Obrnil se je k nam in rekel:

»Hej, Jože, jej no iz našega lonca! Za vraga, tovariši so vendar tovariši!«

»Je že prav!« je odgovoril Cebedej. »Zame so klobase najboljši tovariši. Kadar nanese, jih človek vedno zopet najde.«

Potem je sam zopet zadrnil svojo torbo in mi rekel:

»Shrani, Jože! . . . Že dalje kot mesec dni nisem jedel tako dobro. Zate ne bo škoda, boš videl.«

Pol ure pozneje je boben zapel k zbiranju. Streljavkarji so se zopet združili z nami. Seržant Pinto, ki je bil med njimi, me je spoznal.

»Hej!« je rekel. »Torej ste vendar odnesli zdravo kozo! To me veseli . . . Prišli ste pa ob slabem času. — Slaba vojna — slabal« je pristavil z glavo majaje.

Polkovnik in poveljniki so zajahali in odmarširali smo, Kozaki so se umaknili. Zato smo poljubno puško vzeli pod pazduho ali pa preko rame. Cebedej je korakal poleg mene in pripovedoval, kaj se je bilo zgodilo izza Lützena; najprej o veliki zmagi pri Bautzenu in Wurschenu, o hitrih pohodih, da prehitimo bežečega sovražnika, o veselju nad zaletom proti Berlinu; potem o premirju, ko so čete počivale po raznih vaseh; dalje o prihodu španskih veteranov, groznih ljudi, ki so bili navajeni plenitev in so učili mlade vojake živeti na stroške kmetov.

Nesreča pa je nanese, da se je proti koncu premirja vse dvignilo proti nam. Prebivalstvo nas je črtilo. Za našim hrbtom so podirali mostove, obveščali Pruse, Ruse in druge sovražnike o našem najmanjšem premikanju in nam vsakokrat, ako nas je zadela nesreča, skušali še bolj škodovati, namesto da bi nam pomagali. Močno deževje nas je popolnoma zdelalo.

(Dalje prihodnjic.)

Toro, prsne karamele so Vaša najcenejša zdravila!

istem redu. Vlak bo odhajal iz Otoč okrog 5. ure popoldne. Natančen vozni red se objavi takoj, ko ga prejmemo od železniške uprave. Pevci, ki žele imeti besedilo in note zgoraj navedenih pesmi, dobe iste brezplačno pri mariborskem odboru ZSV.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

V dobi političnih počitnic je vsekakor najživahnejši Stjepan Radič. Sedaj se je iz morskega kopaljšča Baška že povrnil v Zagreb, a je, kakor poprej v kopaljšču, tudi sedaj na povratku neprestano govoril.

Neprestane Radičeve izjave

so zelo neprijetne vladnim zaveznikom radikalom. Do gotove meje so pa te izjave tudi vznemirljive, ker Radič, odkar je centralist, kaže tudi na tem polju razne strankarsko politične namene. Enkrat napoveduje svoj politični pohod med srbske seljake, potem snubi gospodarske in trgovske kroge, zadnjič se je pa predstavil celo kot voditelj narodnih manjšin ter je dajal obljube, ki no noben način ne gredo v račun radikalom in nikakor ne spadajo v okvir vladne politike.

Nezadovoljni so pa tudi radičevci

in sicer vsled vedno bolj očitne nenaklonjenosti radikalov napram vsem željam in zahtevam, ki jih izražajo. Radičevci se doslej niso mogli uveljaviti niti pri dovolj malih vprašanih imenovanj velikih županov in še nižjih oblastnih in upravnih činiteljev ter prihajajo do spoznanja, da so po prav nizki ceni ali pa celo zastoj kapitalizirali. Ko je Radič napovedoval velik uspeh in povzdigo Dalmacije ter hrvatskega gospodarstva in trgovstva, je pa čez vse to napravila križ zadnja

dogodba z Italijo.

Govorilo se je že, da bo radi te pogodbe odstopil radičevski minister za trgovino dr. Krajač.

Minister je te vesti sicer zanikal češ, da zanj ni vsled te pogodbe povoda za ostavko, ker je pogodba brez njega sklenjena, upa pa, da se bo na njegov povod razpravljalo v ministrskem svetu in v parlamentu še marsikaj spremenilo. Če se to ne zgodi, bo pa za nas prav slabo, ker bodo po tej pogodbi imeli Italijani velike koristi in bodo povrh še s svojim brezposelnim delavstvom preplavili naše kraje.

Ministrski svet

od začetka skupščinskih počitnic pa do danes še ni imel prave seje, ker se je v Beogradu od 18. zbralo skupaj samo 6 ministrov. Sedaj se pričakuje večja delavnost. Posvetovalo se bo radi zastopstva naše države pri Društvu narodov, radi konference predstavnikov Male antante, radi raznih imenovanj in ukazov itd. Sejo ministrskega sveta zahteva tudi vojni minister, da se odkloni predlog in želja radičevcev po pomilostitvi vojakov Hrvatov, ki so bili kaznovani radi prestopkov proti vojnemu zakonu in radi raznih republikanskih izjav.

O Pašiču

pravijo razna — tudi zdravniška poročila — da je na poti popolnega okrevanja, trdi se pa tudi, da se s politikom ne bo mogel več baviti kot doslej. Razširile so se tudi vesti, da bo prevzel vodstvo radikalne stranke Ljubana Jovanovič in da bi se pod njegovim predsedstvom lahko že na jesen sestavila kaka širša vlada. Ljubana Jovanovič take vesti zanika ter pristavlja, da je položaj sedanja vlade dober in trajen.

NEMCIJA.

V nedeljo je bila v Berlinu velikanska proslava republikanske državne ustave. Te proslave so se udeležili republikanski pristaši iz cele države in udeležba je bila ogromna — okrog 500.000 ljudi. Nemški nacionalisti in fašisti so skušali motiti proslavo, ponekod se je celo streljalo in pretepalo, a je bil kmalu zopet vzpostavljen mir in red.

Radi carinskih zakonov so začeli socialisti z ostro opozicijo in pri tem soglašajo z njimi tudi del krščanskih socialistov ali centurama.

Porenje je od francoskih zasedbenih čet izpraznjeno, samo Düsseldorf je še ostal zaseden in je izpraznjen, kakor se raznaša po listih, odgodeno do konca tega meseca.

FRANCOSKE TEŽAVE.

O položaju v Maroku je vrhovni poveljnik francoskih čet podal svoje poročilo francoski vladi, v katerem pravi, da je ofenziva Rifancev začela nepričakovano in da so Francozi imeli večje poraze vsled nezvestobe mnogih marokanskih plemen, ki so se priključila Abdel-Krimu. Ta razpolaga z vojsko 40.000 dobro oboroženih mož. Poročilo povdarja, da francoske čete junaško vztrajajo in da se položaj v vsakem oziru popravlja.

Ustaje so izbruhnile tudi v Siriji, predsednik francoske vlade pa trdi, da so to samo navadni izgredi, nastali vsled preprirov na sultanovem dvoru, kjer so eni člani Francozom naklonjeni, drugi pa ne. Ti sultanovi rojaki in dvorjani so organizirali napad na francosko postojanko. Pri tem napadu so imeli Francozi sicer izgube, ker se je napad popolnoma nepričakovano iz-

vršil, cela stvar pa ni tolikega pomena in posledic, kakor se zatrjuje po raznih angleških listih.

OBTOZBA BIVŠEGA SULTANA.

Te dni se je začela v Angori sodnijska razprava proti bivšemu turškemu sultanu Mohamedu VI. Sultanu so odstavili začetkom leta 1922, odšel je v San Remo in sedaj je obtožen, da je tam sam ubil ali pa dal ubiti svojega osebnega zdravnika Rešad pašo. Zdravnik Rešad paša je šel z sultanom prostovoljno v pregnanstvo, sedaj je bil pa najden mrtev v svojem stanovanju, ki se nahaja tik sultanovih soban. Sultanova družina je razširila vest, da je zdravnik izvršil samomor, turška vlada pa tem vestem ne verjame in bo sedaj sultana najbrž obsodila radi umora — seveda v njegovi odsotnosti. Rodbina umrlega zdravnika bo dobila odškodnino, ki se odšteje od tega, kar turška država prispeva za vzdrževanje sultana in njegove rodbine.

Prireditve.

ORLOVSKI TABOR V PTUJU

se je izvršil v kljub slabemu vremenu prav zadovoljivo. Ob 10. uri se je začel premikati veličasten sprevod kolesarjev, konjenikov, narodnih noš, Orlov, Orlic in naraščaja na Florjanski trg, kjer se je vršilo zborovanje. V imenu pripravljalnega odbora je vse navzoče pozdravil prof. dr. Kotnik, v imenu mestne občine pa podžupan g. Blažek. Nato je nastopil prvi slavnostni govornik dr. Sušnik, ki je v vznesenem govoru slavil Orlovstvo kot organizacijo, ki naj prerodi naš narod v Kristusovem duhu. Za njim je navdušeno pozdravljen nastopil predsednik Orlovske Podzveze g. dr. Joža Basaj, ki je v svojem govoru razvil program Orlovstva in njega pomen za družino, družbo in državo. Po taboru se je podal sprevod v proštjsko cerkev, kjer je zbranim govoril v navdušenih besedah g. prof. J. Vreže opominjajoč mladino na poglobljeno čednost, ki morajo diti vsakega Orla. Gospod profesor je služil na to tudi sv. mašo za taborjane in točno ob 12. uri je bil končan dopoldanski program.

Popoldansko prireditve pa nam je pokvaril ljubi dež. Ko so nastopili člani s prostimi vajami, se je vtilo kakor iz škafa, pa telovadci se niso uklonili. Strumno se med dežjem in zrnci toče izvajali vaje do konca. Mokri do kože, pa vedrih lic so odhajali s telovadišča. Vsa čast junakom! Milejšje je bilo nebo Orlicam. Nastopile so brez dežja in proizvajale proste vaje prav dobro. Ko so zapustile telovadišče pa je zopet začelo liti. Mislili smo, da morajo končati. Pa pokazati so se hoteli še mali. Korajžno je prikorakal moški naraščaj in med dežjem mično izvajal proste vaje. Ker je bilo telovadišče in orodje v vodi, je tehnično vodstvo moralo prepovedati lahko atletiko in orodno telovadbo, da se ne bi zgodila nesreča. Žal nam je bilo, da nismo mogli videti teh najzanimivejših točk, pa tudi brez teh smo videli, da je naša mladina v dobri šoli: Orel jo pripravlja najboljšje za bodoče naloge in naša želja je: Vsa mladina naj vstopi v njegove vrste. Bog živi!

Odbor Orlovske Podzveze, Ekspozitura Maribor, si šteje v prijetno čast, da se pristrčno zahvali vsem, ki so pripomogli, da je tabor dne 2. avgusta v kljub slabemu vremenu tako lepo uspel. Zahvaljujemo se predvsem obč. zastopu mesta Ptuj za mestni balkon in pristrčen pozdrav po g. podžupanu Blažeku, mestni komandi za posojene klopi in mize in za obisk prireditve, gg. slavnostnim govornikom dr. Sušniku in dr. Basaju, našemu mladino ljubcu g. prof. Vreže-tu za pridigo in sv. mašo, mil. g. proštu M. Jurkoviču za cerkev in poset prireditve, kakor tudi vsem udeležencem, ki so v kljub dežju prihitali na naš praznik in vztrajali z nami do konca. Hvala Vam vsem in Bog Vas živi.

Orlovska Podzveza, Ekspozitura Maribor.

K 70letnici Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Mariboru. V dneh 5., 6. in 7. septembra 1925 obhaja Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Mariboru 70letnico svojega obstoja. Spored proslave bo sledeč: V soboto, dne 5. septembra, zvečer sprejemni večer s komerzom. V nedeljo, dne 6. septembra, ob 8. uri zjutraj slavnostna služba božja, ob 10. uri slavnostno zborovanje katoliških pomočniških društev. Popoldan društvena veselica na Gamberinovem vrtu. V ponedeljek, dne 7. sept., poučni izlet gostov na Falo in v slučaju ugodnega vremena k Sv. Duhu na Osirem vrhu. Vsa okoliška društva se naprošajo, naj v soboto in v nedeljo opustijo svoje društvene prireditve ter se udeležijo slavnosti Kat. pomočniškega društva.

Izlet. Katoliška Omladina v Mariboru ima v nedeljo, dne 16. t. m., izlet v Slov. Bistrico ter priredi v dvorani hotela »Beograd« gledališko predstavo »Skriven zaklad.« Po pozni službi božji in med igro nastopi društvena godba s krasnimi točkami. Zrijetelji mladine se uljudno vabijo k obilni udeležbi!

Veselica Katol. izobraž. društva v Krčevini pri Mariboru. Imenovano društvo si želi v doglednem času zgraditi društveni dom, ki naj bi postal središče vseh katoliško mislečih Krčevincev. G. Kolarič je podaril društvu prav lep kos zemljišča. Drugi društveniki so se tudi zavezali, da bodo pomagali vsak po svojih močeh. Društvo pa želi tudi vse dobro misleče pritegniti k sodelovanju. Zato priredi v

soboto, dne 15. t. m., na praznik, veliko veselico na prostori g. Ileca, gostilničarja onstran kapele sv. Ane.

Jarenina. Naše Katoliško prosvetno društvo priredi v soboto, dne 15. t. m. ob treh popoldne po večernicah dve gledališki igri in sicer: petdejansko »Roka božja« in šaljiv prizor »Vedeževalka.« Predstava se vrši na prostem. Vabljeni ste vsi od blizu in daleč!

Gornja Sv. Kungota. Ponovitev zgodovinske žaligrice »Devica Orleanska«. Dne 15. avgusta na praznik Marijinega Vnebovzetja ponovi Katoliško prosvetno društvo v Gornji Sv. Kungoti prekrasno zgodovinsko igro »Devica Orleanska« v petih dejanjih ob pol 4. uri popoldne, hitro po blagoslovu. Naj nobeden ne zamudi te lepe prilike, videti za majhen denar tako velepomembno igro, ki človeka pretrese, ko vidi preprosto deklico, ki si jo je Bog izvolil za velika dela, umreti veselo radi izdajstva strašne mučeniške smrti. Srčno vabljeni vsi, iz sodednih župnij, Sv. Jurija, Svečine, St. Ilja in od Sv. Križa, ne bo vam žal!

Mladinska dneva priredi Prosvetna zveza v Mariboru dne 15. avgusta po poznem sv. opravilu in sicer: na Ložnem za rogaško dekanijo in pri Devici Mariji na Kamnu za vuzeniško in marenberško dekanijo. Na vsakem govoru po en odposlanec Prosvetne zveze ter po en zastopnik moške in po ena zastopnica ženske mladine. Na Ložnem govoril kot odposlanec Prosvetne zveze tajnik g. Marko Kranjc, kot zastopnik moške mladine g. M. Napotnik, kot zastopnica ženske mladine g. M. Bercetova; pri Devici Mariji na Kamnu pa kot odposlanec Prosvetne zveze g. podravnatelj semenišča Josip Krošl, kot zastopnik moške mladine g. Sedivy, kot zastopnica ženske mladine g. N. Činžarjeva. Vsa mladina rogaške, vuzeniške in marenberške dekanije je prijazno vabljena, da se polnoštevilno udeleži te mladinske prireditve, kjer se bo znova navdušila za vse dobro, lepo in plemenito. Bog živi!

Mladeniški shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. se vrši v nedeljo, dne 23. avgusta, na najslavesnejši način. Ob 9. uri slavnostni pohod Orlov, Orlic, naraščaja in mladeničev, organiziranih v Marijinih družbah in mladeniških zvezah iz lenarške dekanije z godbo na čelu skozi trg. Ob pol 10. uri pridiga in sv. maša, nato mladeniško zborovanje z govori, deklamacijami in s petjem na samostanskem dvorišču. Ob po treh popoldne pridiga in slovesne večernice, ob pol štirih telovadba naraščaja, Orlov in Orlic. Vmes zapojeta antonjevski in benediški mešani zbor pet krasnih pesmic in izpregovori Orel besedo o pomenu orlovske organizacije. Mladeniški iz vseh župnij lenarške dekanije, ki ljubite Boga in Marijo in krščansko prosveto, ki ste iz srca vdani sv. cerkvi in naši jugoslovanski domovini, to bo vaš prelepi dan, zato na veselo svidenje v največjem številu v Jeruzalemu Slovenskih goric — pri Sv. Trojici!

Dekliški shod pri Mariji Snežni vzbuja po celi dekaniji lenarški veliko pozornost. En glas gre povsod: k Mariji Snežni pa gremo vse, da se priporočimo Materi božji, se vsestransko poživimo in obenem navzijemo krasnega razgleda po večnolepih Slovenskih goricah.

Svetinje pri Ormožu. Na praznik Marijinega Vnebovzetja, to je v soboto, dne 15. t. m., obhaja orlovski odsek pri Svetinjah petletnico svojega obstoja. Na predvečer ob pol 8. uri mirozov, nato poklonitev venca na grob ustanovnemu članu br. Gusliku Krpač. Dne 15. t. m. ob 9. uri dopoldne: sprejem gostov v Ivanjkovcih. Ob pol 10. uri: slovesna sv. maša v cerkvi Svetinje. Po sv. maši tabor pred cerkvijo. Popoldne ob treh javen telovadni nastop na vrtu g. Franc Weberja v Ivanjkovcih. Sodeluje domača svetinjska godba. Očetje in matere, bratje in sestre ter vsi prijatelji naše orlovske mladine, ne pozabite, da se vršijo dne 15. avgusta t. l. pri Svetinjah lepa cerkvena slovesnost (žegnanje) in druga je orlovska, petletnica, zato pridite v prav obilnem številu! Okrepčila bodo nudili šotori pri telovadišču. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

Sv. Jernej pri Ločah. Dekleta Marijine družbe so v nedeljo, dne 2. t. m., vprizorile igro »Ljubezzen otroka Marijinega« in pa »Brez zajuterka«, in sta obe dobro uspeli. Dobiček se porabi za novi Marijin tron, kateri se nosi pri procesijah. Nameravani srečolov je izostal. Vsem darovalcem raznih predmetov: Bog plačaj!

Polzela. Orlovski odsek priredi v nedeljo, dne 16. t. m., popoldne po večernicah, pod župnijskim kozolcem predavanje »Kaj smo doživeli Slovenci na svetoletnem romanju v Rim leta 1925.« Predava č. g. Ante Karo iz Šoštanja. Vabimo vse, katerim ni bilo mogoče iti osebno v Rim, da se romanja udeležijo vsaj v duhu. Vstop vsakomur prost in brezplačen. Prirejane bodo tudi zasilne klopi. Bog živi!

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Mariborski stolni dekan g. dr. Ivan Tomazič je imenovan za papeževga hišnega prelata, ravnatelj Cirilove tiskarne g. dr. Anton Jerovšek, škalski dekan Ivan Rotner in nadžupnik iz Laškega dr. Kruljc so pa imenovani za častne tajne papeževge komornike. Vojniški župnik Janez Toman je imenovan za dekana dekanije Novacerkev in škof ga je imenoval duhovnim svetovalcem. — Tretjeredna skupščina duhovnikov naše škofije ima 17. avgusta občni zbor ob 10. uri dopoldne v mariborskem samostanu č. o. frančiškanov. Vsi člani pododbora po dekanijah se naj tega važnega občnega zbora gotovo udeležijo.

Velike izpremembe na kmetijskih šolah v Mariboru. Hvaležni smo požrtvovalnemu g. ravnatelju A. Žmavcu, da je pod gornjim naslovom podal nekaj zgodovine o boju, ki se vrši za širšo javnost neopaženo, za to važno gospo-

darsko šolo. Vemo, da dela sedajna vlada tudi samo na podlagi krajevnih informacij. Resnične težnje našega kmet skega razvoja so pri tem postranska stvar. Lačni šol in slovenskega napredka smo živeli do preobrata samo od nemških drobtinj. Ta položaj hočejo sedaj nekateri gospodje izrabiti v svoje svrhe. Imamo še sicer kmet. strokovnjake iz stare Avstrije, toda vse kaže, da hočejo samo živeti na račun naroda. Vsako važno gospodarsko vprašanje Jugoslavije se reši med štirimi stenami. Na vprašanje kmetijskih šol v Mariboru se še povrnemo.

V šk. dijaško semenišče v Mariboru so sprejeti: VII. razred: Draš Stanko iz Vojnika, Juranovič Alojz od Sv. Križa pri Ljutomeru, Klasinc Anton iz Cirkovc, Oberžan Jožef iz Loke pri Zidanem mostu, VI. razred: Trobina Stanko iz Šoštanj, V. razred: Majcen Jožef od Sv. Tomaža pri Ormožu, IV. razred: Bombek Ivan od Sv. Marjete niže Ptuja, Brilej Jožef iz Dobja pri Planini, III. razred: Fajdiga Alojz iz Dobja pri Planini, Snučič Viktor iz Sv. Križa pri Ljutomeru, Weingerl Janko od Sv. Barbare pri Mariboru, II. razred: Partel Franc iz Rečice v Sav. dolini, Volasko Adolf iz Dobja pri Planini, Vošnjak Stefan iz Griž, Vošnjak Jožef iz St. Jurja ob juž. žel. I. razred: Feguš Alojz od Sv. Marka niže Ptuja, Grudnik Jakob od Sv. Frančiška, Jelen Martin iz St. Pavla pri Preboldu, Klančnik Ernst iz Vojnika, Klemenčič Anton iz Sromelj, Kotnik Janko iz Guštanja, Medved Martin iz Cirkovc, Mlaker Stefan iz Sv. Andraža v Halozah, Perkovič Viktor od Sv. Križa pri Slatini, Pštovan Matej iz Gor. Radgone, Potočnik Jurij iz Slov. Gradca, Rabuza Anton iz St. Jurja ob juž. žel., Rakuš Franc od Sv. Barbare v Halozah, Rop Franc od Sv. Lenarta v Slov. gor., Srebre Beno iz Čadrama, Tašič Franc iz St. Ilja pod Turjakom, Založnik Vincenc iz Zibike.

Knjižnica Prosvetne zveze v Mariboru je otvorjena. Knjige se izposojujejo vsak dan od 9. do 12. ure in popoldne od 4. do 6. ure, v ponedeljek in četrtek pa še od 6. do 7. ure zvečer. Škoda je časa, ki mine brez koristi. Pri knjižnici Prosvetne zveze pa dobite proti malenkostni pristojbini in vpisnini knjige, ki vam bodo nudile mnogo pouka in razvedrila. Prosimo, prepričajte se!

Romanje k Materi Milosti v Mariboru. Vsi romarji, ki nameravajo letos romati k Materi Milosti, se obveščajo, da je v petek ob 6. uri zvečer romarska pridiga s slovenskimi litanijami. Na praznik je služba božja po navadi ob 6. uri zjutraj in ob 10. uri dopoldne. Vmes od pol 5. do pol 12. ure so po možnosti vsake pol ure tihe sv. maše. Za spovedovanje je tudi dovolj spovednikov preskrbljenih. Pridite v prav obilnem številu obiskat Mater Milosti v novi baziliki, ki je bila dne 11. avgusta pred 25 leti posvečena!

Zagoneten umor v Mariboru? Zadnjič smo poročali med mariborskimi novicami, da je šel narednik Geč sam pod železniški stroj, ki mu je odrezal glavo. Prvotno je vse mislilo, da se je prostovoljno vrغل pod vlak, ki mu je zdrobil glavo. Pri raztelesenju pa se je dognalo, da je bil narednik mrtev položen na progo. Z vso upravičenostjo se domneva, da je bil storjen zločin. Kako in kaj — to je zavito v temo.

Težko ga je poškodoval. V Hočah pri Mariboru se je doigral zadnjo soboto zvečer slučaj napada, ki je zahteval eno poškodovano žrtev, katero so morali prepeljati v mariborsko bolnico. Posestnik Anton Viher v Hočah je počakal 24letnega kovaškega pomočnika Hinka Štauberja pred kovačnico, ko je šel z dela. Komaj je stopil Štauber iz delavnice, ga je Viher z vso silo mahnil s polenom po glavi in ga pcdrl na tla. Prelomil mu je lobanjo, radi česar je padel Štauber v nezavest. V takem stanju ga je Viher zavlekel v bližnjo drvarnico, kjer je Štauber ležal celo noč v nezavesti. Drugi dan so šee prepeljali ranjenca v mariborsko bolnico.

Novice iz St. Ilja v Slov. gor. V Strihovcu se je v soboto zvečer na svojem stanovanju ustrelil žandarmarijski postajevodja v pokoku g. Josip Vouk. Pokojni je že dalje časa bolehal na hudi sklerozi in hudo trpel. Stori- ril je dejanje brez dvoma v stanju duševne zmedenosti. Bil je pri štiljčanih splošno priljubljen. Zadnjo soboto pa je v Selnici zasul pesek pri kopanju želarja Henrika Krofič. Kopal je pesek za novo cesto. Rajni zapuščča več nepreskrbljenih otrok.

Pomenljive svečanosti v Solčavi. Kapelica na vasi bo do dne 15. t. m. izgotovljena. Delo je umetniško, a v domačem slogu. Stebri s kapitelji in oboki so izklesani iz lepega domačega marmorja. Kip Srca Jezusovega pa je krasno izvršil domači umetnik Ivan Cesar iz Mozirja. Blagoslovit pride dne 15. t. m. kapelico in kip prevzvišeni vladika ljubljanski dr. Anton Bonaventura Jeglič, ki bo obenem celo župnijsko na ta dan posvetil presv. Srcu. Slovesnost, ki bo združena s procesijo, se prične ob devetih dopoldne. Kapelica je postavljena v trojni spomin, oziroma namen: 1. v čast Srcu Jezusovemu, 2. v spomin padlih vojakov, 3. v spomin posvečanja župnije presv. Srcu. Zato ima tudi tepe, v marmor vsekane napise: na oboku: »Srcu Jezusovo, bodi naše rešenje«, znotraj nad kipom: »Cela župnija posvečena 15. 8. 1925«, in pod kipom, oziroma pod menzo je pa velika plošča z napisom: »Našim dragim v vojni padlim«, in pod njem se blesti 62 imen. Razven tega vidimo na obeh straneh pri kipu dve marmorni plošči, ki nosita imena 59 ustanoviteljev, vrlih solčavskih kmetov, fantov in deklet. Na obeh obokih se blesti napis: »Blagoslovitev in posvečenje izvršil dr. A. B. Jeglič, škof ljubljanski.« Velika je vrnema Solčavanov za čast božjo, da zmorejo stroške za komaj plačane nove zvonove in zdaj še za kapelo, ki bo stala kakor precejšen zvon. Zato jim bo pa tudi ljubi Bog povrnil. — Dne 15. avgusta pride tudi naš priljubljeni poslanec g. Vlado Pušenjak. Kdor hoče z njim govoriti, bo na razpolago v zadržni dvorani. — Isti dan popoldne imamo slovesno zaobljubo domače orlovske družine na telovadišču ob prisotnosti prevzvišenega vladike s sledečim spovedom: ob treh popoldne slovesne večer-

niče (pete litanije štiriglasne), nato telovadni nastop na telovadišču, nagovor med telovadbo in zaobljuba. Nato je prosta zabava na telovadišču, kjer bo vsak dobil potrebna okrepčila, seveda brezalkoholna, za mal denar. Dobiček gre za kapelico v vasi. Okrepčevališče je odprto celo popoldne in brez vstopnine. Pri telovadbi je vstopnina poljubna. Vabimo vse prijatelje in turiste od blizu in daleč.

Toča in neurje. Od Sv. Jurija ob Taboru nam poročajo: Naš kraj je obiskal silovit vihar s točo, ki nam je v nekaj minutah oklestila ter uničila poljske pridlike. Prav žalosten je bil pogled na vinograde, kjer je ležalo grozdje odbito kar po tleh. Oves smo morali pokositi. Rešili smo samo ovseno slamo, zrnje je ostalo na njivah. Hmeljski na sadi, koruza in sploh vse, kar je bilo zunaj, je nepopisno grozno upuščeno. Silen vihar je gnal točo celo v kozolce, kjer imamo shranjene nazežte žitne snope in celo tukaj nam je povzročila toča precej škode. Vsi šentjurčani smo žalostni ter preplašeni, kakor pogorelci. S tem žalostnim poročilom v »Gospodarju« se obračamo do naših poslancev, naj se potegnajo za nas težko prizadete v Beogradu in pri davčni oblasti.

Srebrni mašni jubilej v Mozirju. Mozirski g. župnik Krošlj je povabil za dne 5. t. m. k sebi tovariše-duhovnike, ki so primicirali pred 25 leti. Zahvalno sv. daritev je služil župnik s Polenshaka g. Podplatnik, domači g. župnik je maševal za smrtno ponesrečenega g. tovariša brezniškega župnika Volčiča in monsignorja dr. Medveda. Pridigoval je jubilatoma ptujski kapucinski gvardijan g. Ladislava Hazemali.

Blagoslovljena je bila dne 9. t. m. v Kokarjih v Sav. dolini nova brizgalna tamošnje požarne brambe.

Skala ga je ubila. Iz Celja nam poročajo: Ob cesti iz Celja proti Laškem je kamnolom, kjer lomijo kamenje za cesnini prodec. Zadnji petek so zopet razstreljevali s smodnikom skalovje. Navrtali so več lukenj v kantenje, pa še predno so užgali smodnik, se je na vrhu odlomila velika skala, ki je drvela v dolino. Skala je zadela ob spodaj stoječega Čaterja mlajšega iz Pečovnika in ga tako poškodovala, da je kmalu nato umrl.

Opekarna zgorela. Zadnji četrtek krog 10. ure zvečer je začela goreti opekarna posestnika Kožuha v Trnovljah pri Celju. Sploh so požari v okolici Celja in posebno še krog Vojnika takorekoč na dnevnem redu. Že dolgo časa se sumi, da gre pri teh požarih za hudobno, maščevalno roko.

Prostovoljno gasilno društvo v Trnovljah pri Celju je praznovalo v nedeljo, dne 2. t. m., proslavo blagoslovljenja novega gasilnega doma, ki je bil le po domačinih in večer nih urah zgrajen. Dopoldan se je vršila v Celju sv. maša, katero je daroval preč. g. opat Peter Jurak. Pevski zbor gasilnega društva Babno je pod spretnim vodstvom gosp. Mihelčiča pel pri sv. maši. Po maši se je vršil obhod po mestu, nato pa odhod v Trnovlje, kjer je došle pozdravil vaški župan (gasilec) Fr. Košenina, v imenu društva pa načelnik g. Fazarinc. Obema govornikoma se je zahvalil tov. Franc Špeglič, tajniški namestnik Zveze, ki je s posebnim ponosom omenil, da ga veseli, da zamore čestitati v imenu starešinstva JGZ temu šele leta 1924 ustanovljenemu društvu, ki si je v tako kratkem času nabavilo vse potrebno, da zamore nastopiti vsak čas proti elementarnemu sovražniku. Pred razhodom so prišli z vozovi še gasilci iz Litije z zastavo. Nato se je vršil obed in bil ob 2. uri nastop v navzočnosti dveh zastav, Litija in Gaberje. Gasilci so korakali pred Gasilni dom, kjer je bila zbrana mnogoštevilna množica občinstva. Pred blagoslovitvijo so deklamirala dekleta v lepo izbranih besedah. Nato se je vršilo blagoslovljenje Gasilnega doma po preč. g. dekanu Ivanu Toman iz Vojnika, ki se je v jedrnatih besedah spominjal delovanja tega tako vnetega društva ter gasilstva vobče. Nadalje je čestital v imenu starešinstva JGZ tov. Franc Špeglič k navedeni pridobitvi, omenjal zasluge, ki si jih je to društvo pridobilo in pozival navzoče, da ostanejo zvesti svojemu prostovoljno prevzetemu poklicu, da bodo ponos gasilski organizaciji, kakor tudi mili domovini. S posebno vnemo je naglašal pridnost in delavnost teh gasilcev tov. Gajšek, župni tajnik iz Litije. Tov. Fazarinc se je prav srčno zahvalil za vse prijazne besede ter vsem, ki so na kakoršenkoli način pripomogli do izvršenja stavbe in do te sijajne prireditve. Da pa je prireditve tako lepo izpadla ter je bilo vse tako vzorno pripravljeno kljub slabemu vremenu, gre zasluga pred vsem odboru, potem pa: gdč. Križanovi in gdč. Kocmurjevi iz Trnovelj, g. Antonu Potočniku iz Vojnika, kakor tudi tov. Košenini, ki je ves čas prav pridno nabiral razne prispevke. Tudi nam je dolžnost, da se zahvalimo g. Josipu Stožirju, ki je tuje goste (gasilce) tako prijazno pogostil in tako pokazal pravo smisel za gasilstvo. Naj bo izrečena še enkrat najlepša hvala vsem in vsakomur, ki se kljub deževnemu vremenu ni ustrašil napora in pripomogel na eden ali drugi način k tej sijajni prireditvi, ki ostane Trnovljčanom gotovo v neizbrisnem in trajnem spominu. — Prostovoljno gasilno društvo Trnovlje pri Celju.

Vlom v krčmo. V noči od zadnje sobote na nedeljo so doslej še neodkriti uzmoviči vlomili na Grobelnem v gostilno Jožefa Kincla. Vlomilci so odnesli nekaj denarja, cigarete, alkoholne pijače in pet namiznih prtov.

Prisiljena kopej. Iz Rimskih toplic smo prejeli: Dne 8. t. m. se je zgodila pri Vrbljanškem mlinu ob cesti iz Rimskih toplic proti Jurkloštru avtomobilska nesreča, ki je pa, hvala Bogu, končala brez težjih posledic. Pri omenjenemu mlinu sta se srečala na ovinku graščinski avto in tovorni voz vsak od svoje strani. Avtomobil se je preveč izognil ter štrbunknil s potniki vred v jez. Potnikom se ni zgodilo nič drugega, kakor da so se prisiljeno skopali, avtomobil pa so tudi še tisti dan izvlekli iz vode.

Z nožem ga je zaklal. Zadnji nedeljo smo doživeli Drameljčani tale žalosten in vse obsodbe vredni slučaj: Leta 1922 je brat Karla Dolgonoč, ki je bil kaznovan radi nekakega umora na 12 let ječe, ušel iz zaporu in se vrnil po

okolici St. Jurija. Mastnak Franc iz Dramelj je to zvedel in naznanil orožništvu, da se kaznjenec potepa po okolici, na kar ga je orožništvo vjelo in prignalo spet v zapor. Sedaj sedi v Mariboru, kjer pa svoje kazni radi bolezni ne bode preživel. Njegovega brata Karla Dolgonoč je to dejanje strašno razburilo in je bil radi tega na Mastnaka zelo hud. Iskal je vedno prilike, da pride z Mastnakom skupaj in obračunata med seboj. Obetal mu je vedno, da mu bo naznanilo, ki ga je napravil na orožništvo, drago plačal. Po dolgem času sta se končno v nedeljo, dne 2. t. m., sešla slučajno v krčmi Fr. Zdolška v Dramljah, kjer je Dolgonoč zopet začel Mastnaku groziti. Iz tega je nastal najprej prepir, v katerem je Dolgonoč najprej podrl Mastnaka na tla, ta je pa takoj nato vstal, zagrabil za nož in mu ga porinil med rebrično pod grlom s tako močjo, da si ranjenec niti ni mogel noža iz rane izdreti. Ko pa so mu ga drugi izdrlji, je padel takoj ves okrvavljen na tla in kmalu nato tudi v gostilni izdihnil.

Srezki poglavar v Mariboru levi breg nam je poslal tale uradni popravek: Ni res, da bi bil uradni popravek z dne 25. 2. 1925 neresničen, ki trdi, da odvetnik dr. Milan Gorišek tedaj ni bil član direktorija, upravnega sveta ali gerentsvta okrajne hranilnice v St. Lenartu. Res ja, da je omenjeni uradni popravek resničen in da odvetnik dr. Milan Gorišek dne 25. 2. 1925 ni bil član direktorija, upravnega sveta ali gerentstva okrajne hranilnice v Sv. Lenartu, ker je bil imenovan članom gerentskega sosveta okrajne hranilnice v St. Lenartu šele z razsodbo oddelka ministrstva trgovine in industrije v Ljubljani z dne 27. 3. 1925, br. 1685. Srezki poglavar: dr. Ipavic.

Kdo ve, kje se nahaja fant Stanko Filipič? Morebitna poročila naj se pošljejo župnemu uradu sv. Jerneja-Loče.

Izkaz darov za dijaško večerjo v Mariboru od dne 16. junija do danes. V živilih: g. Firbas od Sv. Marka niže Ptuja dva vagona krompirja. V denarju: Nek dobrotnik po g. ravnatelju dr. Jerovšku 1041,25 din.; Posojilnica v G. Radgoni 500 din.; nabrano na gostiji Alojza Kolar in Ane Korošec v Polzeli 260 din.; knjigovez Koračin v Mariboru 200 din.; Krošelj Franc, župnik v Mozirju, kot kruh sv. Antona 200 din.; na biserni gostiji Franc Vizovišek v Gotovljah nabrano 165 din.; na gostiji Breznik-Fekonja, Sp. Porčič, nabrano 121,50 din.; Franc Roškar od sedmine po pok. Matiji Gomilšek, kmetu v Bišu, 100 din.; na sedmini po umrli Mariji Simonič (župnik Alt pri Sv. Andražu v Sl. gor.) 38 din.; Franc Roškar pri sedmih Marije Brumen, rojene Lubic, Sv. Bolfenk v Slov. gor., 30 din.; bančni uradnik g. Reisman, Maribor, 15 din.; kruh sv. Antona (Sv. Benedikt v Slov. gor.) 5 din. — Vsem darovalcem se najprilicneje zahvaljuje odbor dijaške večerje v Mariboru.

Dopisli.

Črna v Mežiški dolini. (Pomembni dnevi.) Dolgo že ni svet čital o našem gorskem kraju. Zato pa danes nekaj več. V zadnjem času je doživela naša župnija pomembne zgodovinske dneve. Lansko jesen, dne 19. okt. smo blagoslovili novo razširjeno pokopališče. Vhod na pokopališče krasi lepa zidana stavba, v kateri se nahaja na eni strani prostor za oblačenje duhovnika, na drugi pa mrtvašnica; vmes med obema majhen stolpič, pod katerim se pride na pokopališče. Nad vhomom na sprednji strani je pomenljiv napis: »Naj neha se tukaj sovražstvo — prepir, kjer je našel človek zaželjeni mir.« Na gornjem kraju ob ograji stoji nova kapelica, v kateri je pokopališki križ. Ta kapelica ima pa še poseben pomen. V njej sta vzdani na znotranjih straneh spominski marmornati plošči z imeni vseh v svetovni vojni padlih Črnjanov; 69 jih je. Med ploščama pa visi lična svetilka, ki jo je podaril načelnik tukajšnjega cerkvenega stavenega odbora z napisom: »V spomin padlim junakom občine Črna v svetovni vojni 1914—1918! Daroval Janez Geršak.« Poleg tega je v tej kapelici tudi vložena pušica, s krakim zgodovinskim opisom našega pokopališča. Blagoslovil je ob veliki udeležbi vernikov omenjenega dne razširjeni del pokopališča s križno kapelico vred č. g. dekan dr. Franc Cukala ob asistenci čč. gg. Ivana Hornböcka, župnika v Mežici, Ivana Hojnika, župnika iz Koprivne, Ljud. Viternika, župnika iz Javorja, Josipa Dobravca, župnika iz Črne in Ant. Ravšla, kaplana v Črni. Na tem pokopališču pa se nahajajo tudi znameniti grobovi. Dne 28. maja 1919 je bila v Črni bitka med jugoslovanskimi četami in nemškimi volksverovci. Po enournem boju so zmagali Jugoslovani. V tej bitki so padli štirje Slovenci od ljubljanskega pešpolka, in sicer: Hostnik Leopold, štabni narednik, rojen v Mirni, Mišič Ivan, poddesetnik, rojen v Podgori pri Novem mestu, Jerina Alojz, pešec, rojen v St. Jurju pri Kranju, in Centa Ivan, pešec, rojen v Velikih Laščah. — Vsako leto dne 28. maja obhajamo obletnico s sv. mašo v cerkvi, ob grobeh na pokopališču pa je primeren nagovor in molitve za rajne. Letos smo postavili tudi nagrobni spomenik z imeni padlih junakov. Zgoraj je napis: »V bitki v Črni dne 28. majnika 1919 padli junaki ljubljanskega pešpolka.« Spodaj pod imeni pa: »Slava za domovino padlim junakom!« Odkritje spomenika se je izvršilo ob letošnji obletnici; pri tej priliki je imel krasen in pomenljiv govor tukajšnji gospod kaplan Anton Ravšl, ki se je sam takrat kot vojak udeležil zasedbe Koroške po Jugoslovanih in je iste dni korakal skozi Črno. Poleg omenjenih Slovencev je padlo istega dne tudi pet volksverovcev Nemcev, in sicer: Wanggo Edmund, dijak iz Celovca, Perko Janez, Koprivnik, Sommer in Schwarz Kurt, dijak, drugih podatkov o Nemcih ni. Pri podružnici Sv. Helene v Podpeči pa je pokopan Ivan Vatkovič, ki je padel istega dne na Rišperku v Podpeči in ima tudi nagrobni kamen, ki so ga postavili podpeški rudarji. Ker že popisujemo pokopališče, naj omenim tudi, da sta

tu pokopana dva ruska vojna ujetnika: Kultišov Ivan iz penzinske gubernije, umrl dne 5. marca 1916, in Wolodni Nikita iz tomske gubernije v Sibiriji, umrl dne 1. maja 1917 in končno tudi italijanski vojni ujetnik Alfonso Raimondo, od kod, ni znano, umrl dne 4. novembra 1918. V tretjem delu tega dopisa hočemo opisati blagoslovitev našega novega velikega zvona. Binkoštni pondeljek smo se peljali po novi zvon na železniško postajo Prevalje. Bilo je sedem krasno ovenčenih vozov — župnik z obema cerkvenima ključarjema in družice. Ob 12. uri smo odrinili s kolodvora; spredaj 23 kolesarjev z njimi trije vozovi družic, nato voz z župnikom in ključarjem, za tem pa na krasno ovenčanem vozu zvon, katerega so peljali štirje konji; za vozom zopet štirje vozovi družic. Pogled na cel sprevod je bil naravnost veličasten. Celo Prevalje nas je z radostjo pozdravljalo. Ko dospemo na Poljano, so nas pozdravili tamonjšni podružnični zvonovi, ki so prvokrat zapeli lani na kvaterno nedeljo v adventu. Na Poljano so nam prijezdili nasproti jezdec iz Črne. Ob 2. uri popoldne se približamo Mežici. Tukaj nas je sprejela rudniška godba in med krasno donečimi pozdravnimi zvoki mežiških zvonov, ki so bili blagoslovljeni lani dne 7. septembra, smo se ustavili za oddih v Mežici. Potem nadalje proti Črni. V Žerjavu — rudniški topilnici — so nas pozdravili prvi črnški župljani, ki so postavili lep slavolok s: »Pozdravljen novi zvon!« V Mušeniku — grofovskem nadgozdarskem uradu — je bil sprejem. Tja so prišli nasproti razni uradi, šolska mladina z učiteljstvom, orožniki, finančna straža, razna društva in velikanska množica ljudstva. Pevski zbor je zapel v pozdrav dve primerni pesmi, nakar se je razvil sprevod po določenem redu proti vasi Črna. Topiči so se oglasili in iz vojne ostali mali zvon je veselo pozdravil svojega bodočega tovariša. Od Mušenika do Črne se je pomikala nepretrgana vrsta ljudstva. Tako smo došli v Črno pred župnijsko cerkev, kjer je imel domači fotograf obilo dela in je napravil razne posnetke za slike. Domači gospod župnik se kočno v izbranih besedah zahvali vsem, ki so darovali za zvon, ki ga imamo pred seboj, in se priporoča za nove nadaljnje žrtve za srednji zvon, da bo veselje polno. Na praznik Presv. Trojice pa se je vršila glavna slavnost — blagoslovitev. Nebrojna množice se je zbrala ta dan. Blagoslovitev je izvršil č. g. dekan dr. Fr. Cukala ob asistenci vseh treh sosednjih gg. župnikov in domačih duhovnikov. Na zvonu, ki tehta 2100 kg, je podoba župnijskega patrona sv. Ožbalta, zgodovinski napis: »Za-čel sem peti leta svetega — tisoč devetsto dvajset petega, ko je novo mašo pel — naš Alojzij Dervodel.« Drugi napis je: »Kar vojna sila je pobrala, nazaj je volja ljudstva dala.« Glas ima krasni »H«. Boter je zvonu blagorodni gospod prof. Jurij Thurn s svojo soprogo blagorodno gospo Zofijo. Zvon je vlija livarna »Zvonoglas« v Mariboru in je ponos cele Mežiške doline. Dne 5. julija pa smo spremili pred oltar našega novomašnika, č. g. Alojza Dervodela. Po dolgih 24. letih je pozdravila naša župnija zopet novomašnika domačina. Pred 25. leti je daroval svojo prvo daritev č. g. Franc Božič, sedanji župnik v St. Danijelu nad Prevaljami; leto potem pa č. g. Rupert Rotter, nazadnje župnik v Kotmarivasi na Koroškem, ki pa je umrl pred nekaj leti v Kortah pri Železni Kapli. Letošnjega č. g. novomašnika so spremili k prvi sv. daritvi mnogoštevilni duhovniki, med njimi č. g. dekan dr. Fr. Cukala, č. g. Anton Benetek, dekan na Zihpoljah pri Celovcu; pridigar pa je bil č. g. Fr. Šenk, župnik v St. Jakobu v Rožu (Koroška). V slavnostnih prostorih pri Matevžu so se govorile razne napitnice. Č. g. novomašniku kličevo: Na mnoga leta!

Središče. Krajevna organizacija SLS v Središču ob Dravi priredi v nedeljo, dne 16. avgusta, po rani sv. maši v Društvenem domu javen političen shod. Poročata gg. poslanca Bedjanič in Zebot. Somsiljeniki, domačini kakor tudi okoličani, pridite v obilnem številu!

Bukovžlak pri Teharjih. Neskončna božja previdnost je poklicala v soboto, dne 8. t. m., po kratki in mučni boleznici g. posestnika Mihaela Jesenka v 66. letu starosti k sebi. Bil je vzoren soprog, oziroma oče, nad vse skrben in marljiv posestnik ter globokoveren. Kmetška zveza, kmetško-delavska hranilnica in posojilnica ter Kat. prosvetno društvo pa zgrubijo z njim enega najvnetejših in najboljših sodrušnikov. Obilno spremstvo domačinov in znancev iz bližnje in daljne okolice k večnemu počitku je pričala o njegovih velikih priljubljenosti med nami, kar bodi tudi njegovim nad vse čislani rodinim v tolažbo. Vsi bodemo ohranili našega Mihaela Jesenka vedno v blagem spominu!

Sv. Krištof pri Laškem. Dne 23. avgusta imamo spet občinske volitve, ker je bil prejšnji občinski odbor na željo demokratskega razpuščen. Volišč bo kot dosedaj troje. SLS ima na vsakem volišču posebno skrinjico: pri Sv. Štefanu drugo, pri Sv. Jederti tretjo, pri Sv. Krištofu četrto. Ostali skrinjici sta urjunsko-demokratski. Vsi pristaši slovenske in občinske avtonomije bodo kot en moč volili s Slovensko ljudsko stranko, da kmetске in delavske sovražnike vržejo iz občinske hiše. Gerenta, ki je na dopustu, zastopa zdaj demokrat Cencelj.

Sv. Krištof. Tukajšnji demokrati so povsod v javnosti trosili vesti, da so naši bivši odborniki SLS v občini pustili ogromne dolgove. Prosili so celo višje oblasti za dovoljenje, povišati obč. doklade, kar se jim pa ni posrečilo. Sedaj pa, ko se bližajo občinske volitve, imajo naenkrat občinskega denarja obilo, ter popravljajo ceste, svedka največ v agitacijske namene. Če je prejšnji odbor res pustil dolgove, kje ste pa denar sedaj našli? Ko so se prejšnji odborniki SLS trudili spraviti višjo postavko za ceste v proračun, ste bili »proti«, sedaj, ko ste zavratno prišli do občinskega denarja, pa hočete z njim ljudem peska v oči natrositi. Toda varate se, dan obratuna se bliža in potem bodele da jati odgovoriti 1925 09

Sv. Krištof nad Laškem. Tukajšnji gerentski svet je v svoji seji dne 13. maja sklenil, povišati občinske doklade od 80 na 150% ter je na podlagi tega sklepa gerent zapisal pri višji oblasti za dovoljenje poviška. Za ta sejni zapisnik je bilo precej zanimanja ter smo občani v velikem številu tudi protestirali proti povišanju.

Sladka gora. (Naše gospodarske potrebe.) Potrebna je nam cesta od Sladke gore do ceste od Loč na Ponikvo, oziroma od Poljčan na Ponikvo. Tu so že svoj čas mislili graditi železnično progo, ki danes pelje od Grobelnega preko Šmarja na Slatino in Rogatec. Bila bi tudi bolj naravna in združena z manjšimi težkočami. Pa merodajni činitelji so se ozirali na druge, seveda tudi vpoštevanja vredne razloge in zgradili so jo tam, mi pa si moramo prizadevati, da dobimo vsaj cesto. Saj je vsakemu jasno, kaka dobrota je za kraj dobra cesta. Zemlja in hiše ob cesti imajo večjo vrednost, duševno obzorje se nehote poveča, blagostanje zraste, ljudje in živina trpijo manj, blago se lažje izvažata in dovažata itd. Vedimo pa, da nam ceste ne bodo začeli graditi naši državniki. Zato mora iti ta misel od spodaj. Sami moramo začeti in ko imamo nekaj pokazati, pa se obrniti na taka mesta za nadaljno podporo, ki so po ustavi postavljena v državi zato. Vedimo pa tudi, da cesta ne zraste čez noč, kakor gobe zrastejo trumoma čez noč, ampak je treba tu vstrajati, dasiravno ta cesta ne bo dolga. Druga gospodarska potreba, ki je s potrebo ceste v zvezi, je železniška postaja med Poljčanami in Ponikvo. Ta proga je dolga 16 km. Oblast je sicer že uvidela potrebo te postaje in dovolila postajališče pri Lipoglavu, pa pod takimi pogoji, da jih pri naših gospodarskih razmerah ne moremo sprejeti. Zato moramo na vseh shodih, ki se vršijo v našem okraju, staviti resolucije, da se naj postajališče zgradi pod ugodnejšimi pogoji. Župani pa, katerih občine so za postajo zainteresirane, se prosijo, da naj to zahtevajo od državnega poslanca. Od tukaj se izvažata velika množina dobrega vina, lesa, živine itd., in čeravno sedaj tu skrajna ne bo blagovna postaja, vendar pa bodo prišli trgovci po kratki cesti v večjem številu sem, kakor pa tako daleč po ovinku. Te vrstice so pisane, da prejšnja javno mnenje nas vse, ki imamo korist od teh podjetij, pa tudi one, katerim je dolžnost skrbeti za občni blagor. — Občan.

Pilštanj. V »Kmetškem listu« z dne 22. julija t. l. si je neki dobro znani, samostojni zagar privoščil tudi mojo malenkost. 1000 dinarjev dobiš, kakor hitro boš dokazal, da sem pri ogledovanju farovskega marofa kot bivši cerkveni ključar, le enkrat dobil v kuhinji tečen zajuterk. Ako pa tega ne dokažeš, te javno imenujem podlega lažnjivca! Zakaj se skrivaš pod izmišljenim imenom, ako si resnicoljuben, na plan s pravim imenom! Kar se pa v istem dopisu zadnjega stavka tiče, ti pa odkrito povem, ako me je kdo česa prosil, sem mu pomagal, ako sem le mogel, ne oziraje se na politično pripadnost. Vrnil sem pa dolg z obrestmi sam, brez rubeža. Valentin Riba — morda Smola — pa se Ti primi za nos. — Anton Lakošek.

Gospodarske vesti.

Ne pozabite, da se vršijo dne 15. in 16. t. m. v Ljutomeru velike kasačke dirke, razstava konj itd. Zanimanje za te prireditve je vsestransko in pričakovati je, da se jih udeležijo številni gostje in vseh krajev, osobito iz Slovenije. Železniške zveze so ugodne, vozila na dirkališče na razpolago; okrepčila bodo pripravljena, tako da bode preskrbljeno za vse. Zato dne 15. in 16. vse v Ljutomer! — Posebno opozarjamo na to, da odhaja dne 16. 8. posebni vlak proti Gornji Radgoni iz Ljutomeru ob 21.50 uri. Posebni vlak proti Mariboru odhaja iz Ljutomeru ob 21.05 ter prihaja v Ormož ob 22.05, kjer ima zvezo proti Čakovcu. V Pragerskem prihaja ta vlak ob 23.28, kjer ima zvezo proti Zagrebu in Ljubljani ter dospe končno v Maribor ob 0.35.

Čebelarški shod pri Sv. Marjeti nize Puja se vrši dne 15. t. m. ob dveh popoldne pri čebelnjaku g. Jurija Valenka v Cunkovcih, ne pa dne 16. t. m., kakor je objavljeno v »Čebelarju«. Ta sprememba je namreč zaradi občnega zbora Čebelarškega društva za Slovenijo, ki se vrši dne 16. t. m.

Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva Ljutomer priredi na Vnebovzetje, t. j. dne 15. t. m., po rani sv. maši ob pol osmih v drevnici narodne šole tečaj za jesensko cepljenje (okuliranje). Vabijo se vsi člani in prijatelji sadjereje, posestniki in mladina!

Mariborski trg dne 8. avgusta 1925. Čeravno vročina že močno pritiska, je vseeno prišlo 10 slaminarjev na trg, kjer so prodajali svinjino po 20 do 25 din., slanino po 25 din., na debele pa po 21 din., in drob po 15 do 20 din. 1 kg; domači mesarji pa so prodajali govedino po 10 do 15 din., teletino po 12.50 do 17.50 din., svinjino po 20 do 25 din., klobase po 25 do 35 din., prekajeno meso po 30 do 40 din., svinjska pljuča po 15 din. in drob po 7 do 15 din. 1 kg. — Perutnina in druge domače živali: Teh je bilo čez 1000 komadov in so se prodajali piščanci po 12 do 25 din., večji po 25 do 75 din. par, kokoši po 25 do 60 din., goske, race in purani mladi in stari po 30 do 120 din. komad, domači zajčki po 8 do 40 din., kozlički po 40 do 100 din., ovce po 125 din., kanarčki samci 100 din., samice 30 do 40 din., grlice 35 din. komad. — Krumpir, zelenjava, druga živila, sadje in cvetlice: Tega vsega je bilo okoli 100 vozov. Krumpir se je prodajal po 4.50 do 6 din. mernik (7½ kg), oziroma po 1.50 do 2.50 kg., česen po 4 do 5 din., čebula po 1.50 do 4 din. venec, solata po 2 do 3 din. kg, glavata po 0.50 do 1.50 din., ohrovt in ohrovtna repa 1 do 1.50 din., zeljnate glave 1.50 do 4 din., karfiol po 2 do 10 din. komad, stročji fižol (pasulji) 4 do 6 din. kg, kumarce 0.25 do 1.50 din. komad, grah luščen 6 do 7 din. liter, jajca 1 do 1.25 din. komad, trapistovski sir 25 din. kg, mleko 2.50 do 3 din.

maslino olje 22 do 25 din., bučno olje 16 do 18 din. kg, maslo 40 din., kuhano maslo 54 din. kg, jabolka in hruške 3 do 7 din., češplje 3 do 5 din., ringloti 2 do 4 din., breskve 25 do 25 din., marelice 16 do 18 din., smokve 15 din., grozdje 18 din. kg, balancane 2 do 4 din., buče 2 do 5 din., melone 5 do 15 din. komad, jagode 12 do 14 din., borovnice 2 do 2.50 din., maline 8 do 10 din. liter. Cvetlice 0.50 do 7 din., cvetlice v loncih 10 do 62.50 din. komad. — Lončena in lesena roba 0.50 do 150 din. komad, lesene grablje 20 do 25 din., brezove metle 2 do 5 din., sodčki 75 do 125 din. komad. — Seno in slama: V sredo, dne 5. t. m., sta bila radi deževnega vremena samo 2 voza na trgu, v soboto pa so kmetje pripeljali 8 vozov sena in 10 vozov slame na trg. Cene so bile za seno 45 do 75 din., za slamo pa 25 do 37.50 din. za 100 kg, oziroma 2 din. za snop. Seno in slamo kupuje sedaj večji del vojaštvo.

Mariborsko sejsko poročilo z dne 11. avgusta 1925. Prignalo se je 25 konj, 21 bikov, 224 volov, 379 krav in 15 telet, skupaj 664 glav. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 9 do 9.50 din., poldebili voli 7 do 7.75 din., plemenski voli 5.50 do 6 din., bikli za klanje 6.25 do 7.75, klavne krave debele 6 do 6.75 din., plemenske krave 4.50 do 6 din., krave za klobasarje 3 do 4 din., molzne krave 5.75 do 7 din., breje krave 5.75 do 7 din., mlada živina 7.25 do 8 din., teleta 11.25 din. Prodalo se je 420 glav, od teh za izvoz 192 v Avstrijo, 30 v Italijo.

Mariborsko sejsko poročilo. Na svinjski sejem dne 7. 8. 1925 se je pripeljalo 230 svinj in 1 ovca. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 85 do 120 din., 7 do 9 tednov stari 150 do 220 din., 3 do 4 mesece 250 do 300 din., 5 do 7 mesecev 350 do 450 din., 8 do 10 mesecev 600 do 720 din., 1 leto 750 do 850 din., 1 kg žive teže 12 do 14.50 din., 1 kg mrtve teže 15 do 17.50 din. Prodalo se je 131 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 10—19 D. Telečje meso 12.50—19. Svinjsko meso sveže 15—25.

Jabolka vseh vrst in množin kupi Franjo Rudl, sadni izvoz, Pesnica pri Mariboru.

ZITNI TRG.

Šetev je sedaj že povsod končana; na podih pojejo zdaj cepiči in mlatilnice in drobijo iz klasja zlata pšenična zrna. Z letošnjo žetvijo smo v Sloveniji in sploh v celi državi lahko popolnoma zadovoljni. Pšenica, ječmen in rž so obrodile povsod dobro, obeta se nam pa še naravnost izvrsten pridelek koruze. Dasiravno je slabo vreme zlasti med žetvijo nagajalo, se je pospravilo žito v shrambe brez večjih nezd. Edino v krajih, katere je obiskala toča in nevihta, je bila žetev žalostna. In takih krajev je letos v Sloveniji mnogo; kajti malokatero leto so nam poročali o tako številnih in hudih nevihtah s točo, kot je letos obiskala naše kraje. A naši ljudje ne obupajo, če tudi jih je toča hudo oškodovala. Z požrtvovalnostjo sosedov in dobrih ljudi tudi oni ne bodo stradali. Saj se nam obeta še dobra letina ostalih poljskih pridelkov, katerim vremenske nezdode niso toliko škodovala.

Zita smo v Sloveniji toliko pridelali, da ga ne bo treba kupovati in urvažati iz Banata že v prvih zimskih mesecih, kakor lansko leto. Žito, zlasti pšenica, je skoro v vseh krajih prvovrstna. Izborna žetev je bila tudi v Slavoniji, nekoliko slabša pa v Banatu. Žito v teh krajih je letos slabše kakovosti, kot je bilo lani ter tehta pri hektolitr povprečno za 1 kg manj, nego lansko leto. V Banatu in Slavoniji je za časa žetve in mlatve deževalo in radi tega novomlačeno žito še ni sposobno za trgovino, ker je preveč vlažno.

Iz ostalih evropskih držav prihajajo poročila o enako ugodni žetvi, kakor pri nas. Madžarska in Rumunija, Nemčija, Čehoslovaška in Francija imajo letos dobro srednjo žetev, katera jih bo za nekaj časa osvobodila tujega uvoza. Izborna žetev je bila v Bolgariji in ta država bi nam na evropskem trgu lahko občutno konkurirala, če ji ne bi žalostne notranje razmere ovirale zunanjo trgovino in izvoz. Iz Rusije prihajajo poročila o naravnost rekordni žetvi, toda te vesti so najbrž pretrane, ker se ruska pšenica še na nobenem trgu ne ponuja. Najbrže si je hotela Rusija z vestmi o dobri žetvi pridobiti v inozemstvu večji kredit.

Položaj na našem žitnem tržišču je še nejasen. Stalne cene še niso ugotovljene in to trgovino silno ovira. Vsled skakajočih cen odbijamo inozemske kupce in tudi domačim kupcem je nakup onemogočen. Menjanje cen povzroča večinoma naraščanje in spreminjanje dinarske vrednosti. Če dinar narašča, se bojijo kupci nakupovati, če pa pada, pa postanejo prodajalci dražji in do kupčije spet ne pride. Skrajni čas bi že bil, da se dinar stabilizira na gotovi višini; finančni minister je to že mnogokrat napovedal, toda njegove napovedi se niso uresničile.

Velika ovira za našo izvozno trgovino so slabe trgovske pogodbe, katere smo sklenili z državami, ki so kupovale dosedaj pri nas žito in moko. Te države so se zaščitile z visoko uvozno carino ter tako onemogočile naš izvoz pri dosedanjih cenah. Naši pridelovalci pa bodo zopet težko cene znižali, ker se jim potem prodaja ne splača in ne pokriva pridelovalnih stroškov. Stroji in kmetijske potreščine, zlasti umetna gnojila, so se vsled visoke carine, katero predvideva nova tarifa, tako podražili, da mora naš kmet žito, svoj edini pridelek, katerega še lahko proda, podražiti, če noče celo leto težko delati v svojo izgubo. Saj truda, katerega je imel z delom na svojih poljih, mu ni mogoče poplačati, pa naj svoje pridelke še tako podraži. V naši žitni trgovini je položaj zdaj sledeč:

Pšenica izkazuje zelo slab promet, ker je še premalo suha za prevoz. Tako n. pr. so morali v Banatu izločiti iz slepov par sto vagonov pšenice, katera je bila prodana na Čehoslovaško ter je bila že na potu na Donavi. Prodaja se v Vojvodini po 2.65 do 2.80 din. za 1 kg.

Hrvatska pšenica je radi slabše kakovosti cenejša ter se nudi po 2.50 din. franko Zagreb. V Ljubljani se prodaja bačka pšenica po 3.20 din.

Koruza se prodaja franko nakladalna postaja po 1.85 do 1.95 din. 1 kg. Trgovina je neznatna, ker so dovozi malenkostni in kupci čakajo na znižanje cene, katero bo vsled obilnega pridelka nove koruze moralo slediti.

Tudi promet z moko je slab. Cena se je toliko znižala, da je domače blago izpodrinilo slabšeje ameriškansko in italijansko moko. Prodaja se sedaj nularica na veliko po 5.10 do 5.20 din. 1 kg. V trgovini na malo je tudi cena nekoliko nazadovala.

O ves bosanski se prodaja v Sloveniji po 2.10 din. za 1 kg.

Ječmen nudijo v Novem Sadu po 200 din. za 100 kilogramov.

Splošno bo trgovina še v mesecu avgustu neznatna. Živahnejša postane šele v septembru.

Hmeljarjem! Člani Hmeljarskega društva za Slovenijo so dobili te dni vabila na izvanredno glavno skupščino, ki se bo vršila dne 15. t. m., ob dveh popoldne v Rablekovi dvorani v Zalcu. Razpravljalo se bo o legitimacijah za hmeljske nabiralce in o njih mezdah, o predprodaji hmelja, o tržnih poročilih, o boleznih, ki se je pokazala na poznem hmelju itd. Dne 11. t. m. pride namreč iz Zagreba univerzitetni profesor g. dr. Skorič v Zalec, da bi proučil na licu mesta bolezen poznega hmelja. Z ozirom na velevažnost dnevnega reda pričakuje društveno vodstvo prav obilno udeležbo!

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 54.80-55.40 din., italijanska lira 2.02-2.05 din., francoski frank 2.60 din., čehoslovaška krona 1.64-1.66 din., nemška marka 13.20-13.50 din., avstrijski šiling 7.80-7.90 din., angleški funt 270 din. V Curihu znaša vrednost dinarja 9.25 centimov.

Razne novice.

Obleke ruske carske rodbine na javni dražbi. Iz Rige poročajo, da namerava sovjetska vlada na javni dražbi prodati vso obleko umorjene ruske carske rodbine. Obleko so doslej hranili v Petrogradu. Za dražbo vlada veliko zanimanje med antikvarji in zbiralci, pa tudi zastopniki različnih vladarskih hiš so se že oglasili, da bi radi kupili kak spomin. Prodali bodo nad 100 večernih in plesnih oblek carice in nad 2000 strežniških uniform.

105 leta je doživel Italijan Cetto Scarinci. Oblasti in someščani so mu čestitali in je rekel, da želi in upa še na mnoga nadaljna leta.

Strahote zračne vojne. Če bi danes izbruhnila vojna, bi bilo baže že samo francoska zračno brodogevje v stanju, na enem samem poletu obsuti sovražnikovo državo skoro 100.000 kg razstreliva. In če bi se to ponavljalo vsak dan! Država, ki bi se s svojimi zračnimi silami ne mogla ubraniti sovražnika, bi se morala udati na milost in nemilost. Saj bi bila kmalu vsa upuščena; železnice bi bile razdrte in bi ne bilo mogoče prevažati črt, ne orožja in ne hrane; pristanišča bi bila kmalu uničena in ladje same izpostavljene napadom iz zraka. V tej vojski prihodnosti bi ne bilo zaledja, ampak vse bi bila ena sama — vroča fronta.

Dobri davkoplačevalci. Leta 1923 je bilo v Združenih državah Severne Amerike 86 bogatašev, ki so plačali vsak nad 1 milijon dolarjev dohodninskega davka. Skupno so plačali 135.788.475 dolarjev.

Jezero izginilo. V državi Minesoti v Združenih državah Severne Amerike je naglo izginilo jezero Bas. Bilo je dve milj dolgo in miljo široko. Voda je pričela padati in v nekaj dneh je bilo konec jezera. Zadnji ostanki so se izgubili čez noč. Ostalo je na tisoče rib, katerih je mnogo segnilo, ker ni bilo mogoče vseh tako hitro pobrati.

Od snazilca čevljev do milijonarja. V Springfieldu, Massachusetts (Severna Amerika), je neki Vittorio Salustri, ki je skoro popoln analfabet in si je služil svoj kruh s skromnim poslom snazjenja čevljev, postal v kratkem času milijonar; srečno je špekuliral z italijansko liro. Opazil je namreč, da je dobivala springfieldska banka tečaj iz Bostona in sicer po pošti. Tudi on si je dal vsako jutro sporočiti tečaj lire brzojavno in tako je bil vedno na dobrem za nekaj ur, ki jih je potem izrabil s tem, da je po vsakokratnem položaju kupoval ali prodajal. In tako je v kratkem kot milijonar mogel vreči čistilo in ščetke v kot in plodonosno ter varno naložiti svoj denar v neko agrarno podjetje.

Upravništvo opetovano opozarja, da odgovarja na razna vprašanja le takrat, ako je priložena poštnina za odgovor. Dalje prosimo, da pri vprašanjih navedete številko oglasa, s čemer je delo jako olajšano!

Najbolje in najvarneje naložite svoj denar pri Okrajni posojilnici v Ljutomeru,

ki obrestuje kranilne vloge navadne po 8%, večje in vezane po dogovoru tudi višje. Sprejema kranilne knjige drugih denarnih zavodov kot gotovino ter izvršuje vsa nakazila. — Tekoči računi.

MALA OZGANILA.

Dijakinja se sprejme na stanovanje in hrano k samostojni gospe. Vpraša se: Ptujška cesta 3. 968

Iščem zanesljivega blapca k 2 konjema. Ivan Mikl, Sv. Marjeta pri Moškanjih. 970

Iščem viničarja s 4 delovnimi pomočniki. Peitler, Limbuš pri Mariboru. 967

Pekovski učencem se takoj sprejme. Pekarna Feigl, Gaberje 20, Celje. 954 2-1

Safarja, resnega, izvežbanega v sadje- in vinoreji išče Ussar Hutter, Ptuj. Predstaviti se v nedeljo. 949 2-1

Majer s 3 delovnimi močmi išče službo. Razume vsa kmetiška dela. Naslov v upravništvu. 945

Viničarji, trezni in vestni, s 4 do 5 delovnimi močmi, zmožni po 3 orale vinograda v najboljšem stanju vzdrževati, se sprejmejo proti dobremu plačilu. Pismene ponudbe se sprejemajo pri Eliji Predovič, — Krčevina pri Framu. Vstop v službo do 15. novembra 1925.

Viničar, zanesljiv, kateri bi 3 orale vinograda samostojno obdeloval, se ugodno sprejme. Vpraša se pri trgovini Vezjak, Maribor, Vetrinjska ulica št. 17. 962

Posestvo z gostilno, sredi industrijskega trga, hiša pripravna za vsako obrt, tik župne cerkve, 4 orale rodovitne zemlje, prodaja Urša Vrhnjak na Muti ob Dravi. 963 2-1

Lepo posestvo, 16 oralov vsega skupaj, hiša in gospodarsko poslopje novo zidano in z opeko krito, se po ceni prodaja. Marija Majer, Čeršak, p. št. 11 v Slov. gor. 956 2-1

Malo posestvo na prodaj: hiša gospodarsko poslopje, sadonosnik in pet plugov zemlje, čisto blizu kolodvora. Več poverljivost na Gorici, pošta Križevci pri Ljutomeru. 946

Mala družinska hiša v Nasipni ulici 6, Pobrežje se prodaja za 75.000 D. 947 2-1

Majhna hiša v Zrkovcih 76 pri Mariboru se prodaja. 948

Kupim boljše posestvo v mariborski ali celjski okolici v velikosti 8—20 oralov. Pogoj, da posestvo v enem kosu, da hiša dobro ohranjena, z vsaj 3 sobami in pritlikinami, v lepi legi in ne preoddaljena od postaje. Ponudbe z podrobnim opisom in navedbo prodajne cene na: Ivan Jurca v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 6-11. 958

Proda se posestvo, ležeče pol ure od mesta Ptuj, obstoječe z 2 gospodarskih poslopij, z betoniranimi hlevi, kletmi in vsemi shrambami. Zemlje približno 8 in pol orala s krasnim sadonosnikom in njivo. Natančneje se poizve pri Mariji Murko, posestnici v Irešju 17, pri Ptuj. 952

Proda se svinja s 7 prasci vred. D. M. Brezje 58 pri Mariboru. 950

Novo bicikle 2000 do 2250 in 2500 D, plašče in zračnice gumnitura 250, 300 in 350 D, pumpe, dežne plašče 500 in 800 D, sladkor v kockah 1 kg 17 D, kristal 15 D, kava 1 kg 60 in 75 D, riž 1 kg 7, 8, 9 10 D, pšenična moka 0, 1 kg 6 D, bučno olje 1 lit. 28 D, ribjo olje 1 lit. 25 D, sveče 1 zavoj 10 D, rudeče deteljno seme 1 kg 10 din., cepilne in žepne nože, fajfe in vse vrste galanterijskega, špecerijskega in vrvarskega blaga prodaja R. Wračko, poštna hiša v Ptuj. 754 10-1

Kmetijska zadruga Račje prodaja dne 16. avgusta 1925 ob 3. uri popoldne nekaj pohištva, tehnične, poljedelskih strojev, samo članom. 957

Vabilo na izredni občni zbor Ormoške posojilnice v Ormožu, r. z. z n. z., dne 29. avgusta 1925 ob 1. uri popoldan v posojilnični pisarni. Dnevni red: 1. Sprememba pravil. 2. Slučajnosti. V slučaju nesklepnosti se vrši pol ure pozneje drug občni zbor, ki bo sklepal ne glede na število navzočih zadržnikov. Načelnstvo. 959

POZOR!

Zelo ugodno se prodaja:

1. Popolnoma moderno zidana velika enonadstropna hiša z velikim trgovskim lokalom in 2 ročnima skladiščema v Loki pri Zidanem mostu v sredini vasi, tik postaje, z velikim vrtom, hlevi in drugimi gospodarskimi poslopiji. Trgovina že več let dobro vpeljana.

2. Na križišču velikih cest, komaj par korakov od velike železniške postaje ob Dravi, zelo velika, zidana in dobro idoča restavracija z drugimi poslopiji, kakor ledenico itd. ter vrtom ja goste, in zemljišča.

3. V večjem mestu v Sloveniji ob Dravi zidana enodružinska hiša s 5 sobami ter ograjenim zelenjadem vrtom.

4. Ravno v istem mestu trinadstropna hiša s trgovskimi lokali in vrtom.

5. V bližini Gor. Radgone grajščinsko, docela arondirano posestvo z gradicem in drugimi stavbami; od tega se odprodajo tudi posamezni deli po 8 do 30 ali več oralov s poslopiji.

6. V Hočah blizu Maribora ob cesti, kakih 13 minut od postaje Hoče velika hiša, žaga in mlin z vsemi gospodarskimi poslopiji z njivami, travniki, gozdovi, sadonosniki in dr. Vsa poslopja v dobrem stanju.

7. Eno uro od Ptuj kakih 7 oralov zemljišča in vsa poslopja.

8. V okraju Gor. Radgona posestvo kakih 2-3 orale s poslopiji, ob cesti a na manjšem, oz. zelo malem hribčku.

9. Blizu Sv. Lenarta v Slov. gor. kaka 2 in pol orala mereče posestvo s poslopiji.

10. Pri Sv. Jurju blizu Maribora kakih 9 oralov obsega joče posestvo, ki je docela arondirano, s poslopiji.

11. V kraju Podboč prav blizu Poljčan in kakih 13 minut od te postaje posestvo, ki meri ca 4 do 5 oralov s poslopiji.

12. V Brezovcu v Halozah posestvo s poslopiji. Vse meri ca 10 oralov in med temi je vinograda za 2 orala, ki je izobno zasajen in obdelan ter rodovitno.

13. Blizu Maribora posestvo kakih 15 oralov s hišo, hlevom svinjakom, prešo in dr. Tozadavna natančna pojasnila daje interesentom t. j. kupcem oblastno koncesijonirana posredovalnica za promet z zemljišči v Gor. Radgoni. 965 2-1

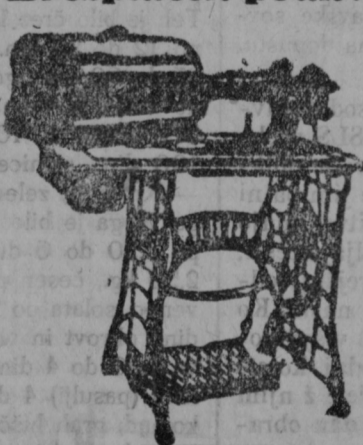
Proda se čisto nov težki voz, pripraven za les voziti. Vpraša se pri Fran Jakopič, Mar. no, pošta Dol pri Hrastniku. 961 3-1

Svetovna Panorama Slovenska ulica 15.

Od 11. do 16. avgusta: Naravne krasote Ilirskega krasa Škocjan—Divača. 50 slik.

All sem že obnovil naročnino

Brezplacen pouk!

15 letno jamstvo!

Razglas

Radi družinskih razmer se prodaja na prostovoljni javni dražbi popolnoma nova trgovska hiša s čednimi, prostornimi stanovanji in obsežnim zelenjadem vrtom, 3 minute od postajališča Loka pri Zidanem mostu in 5 km od železniškega križišča Zidanimost, je blizu cerkve, ob cesti, dovoz z vseh krajev lep. Dražba se vrši pri občinskem uradu Loka pri Zidanem mostu dne 31. avgusta 1925, ob 9. uri dopoldne, kjer se tudi izvejo vsi pogoji in dajo pojasnila. Izključna cena je 200.000 dinarjev. 966

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Piljšanju r. z. z n. z. ki se vrši v nedeljo, dne 16. avgusta 1925, po prvi maši v uradnih prostorih z naslednjim sporedom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1924.
3. Volitev po 1 udu v načelstvo in nadzorstvo.
4. Čitanje revizijskega zapisnika za leto 1924.
5. Slučajnosti.

953

Načelnstvo.

Posojilnica v Slatini

vabi svoje člane

na redni letni občni zbor

v nedeljo, dne 23. avgusta 1925 v Čitalnico pri Sv. Križu popoldne ob 3. uri, pri nezadostnem številu zborovalcev pol ure pozneje z sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva in pregledovalca računov.
2. Potrjenje računa za leto 1924.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Poročilo o reviziji.
5. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Slučajnosti.

955

Načelnstvo.

Cenjeno občinstvo, pozor!

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da je dne 1. julija 1925 poteklo 30 let, odkar sem otvoril svojo trgovino z mešanim blagom v Ptuj.

Kakor sem do zdaj vedno stremel, svoje cenje, odjemalce postreči po najnižjih dnevnih cenah le s prvovrstnim blagom, tako bom to tudi v bodoče storil.

Vsem svojim dosedanjim odjemalcem izrekam tem potom za naklonjeno mi zaupanje iskreno zahvalo. Za nadaljni obilni obisk se priporočam z odličnim spoštovanjem

R. WRATSCHKO, trgovec, PTUJ, nova pošta.

Na prostovoljni javni dražbi

dne 29. VIII. 1925 ob 10. uri se prodaja pri okr. sodišču v Slov. Konjicah v Sloveniji posestvo, obstoječe iz ene hiše, gospodarskega poslopja, njiv in travnikov v Spodnjih Lažah in sicer v l. št. 218 in 219 k. o. Zgornje Laže, 249 k. o. Sv. Duh-Loče in 63 k. o. Zbelovska gora. 5000 din. Pripomba: Posestvo leži na zelo prijetnem kraju, blizu okrajne ceste in pol ure od železniške postaje Poljčane. Poslopja so zidana in se nahajajo v zelo dobrem stanju. Nadaljna informacija daje lastnik Jurij Pevec, poštno ležeče Podplat. 964

Najpopolnejši Stoewer šivalni stroji

za šivilje, krojače in čevljarje ter za vsak dom. Preden si nabavite stroj, si oglejte to izrednost pri tvrdki

Lud. Baraga,
Ljubljana, Šelenburgova ulica 6/I.

O REJI DOMAČIH ZAJCEV.

Krmljenje.

Poleg navedenega naj velja pri zelenem krmljenju sledeče pravilo: zeleno krmo je pokladati je takrat, ko ni mokra. Od dežja, rose in slane namočeno zelenje se mora prej osušiti, ker bi se sicer pojavile lahko škodljive posledice. Za vsakega zajčjereja vrlo važno je tudi pridelovanje solnčnic, katerih listje in zrnje je za kunce prava slaščica. Solnčnično seme nam dobro služi tudi za pitanje perutnine in pridobivanje olja.

Plemenitev in negovanje kuncev.

Večkrat se kedo odloči za rejo koncev, pa ne ve, koliko in kakšne živali si naj kupi za začetek. Kdor ima malo zemlje, ravna najbolje, če začne z rejo zajcev v malem, recimo z enim zajcem in 4-5 zajkami, kajti rentabilnost zajčjereje obstoji v tem, da živali preživimo z domačo travo, plevelom, krompirjevimi olupki, kuhinjskimi odpadki, senom in ovsem in ne z dragimi kupljenimi krmili. Ako si nabavi posestnik malega vrta preveč zajcev naenkrat, mu utegne lepega dne zmanjkati potrebne krme zlasti, če so zajke povrgle obilen zarod, ne glede na to, da mu manjkajo še potrebne izkušnje za rejo kuncev v velikem obsegu.

Vsak začetnik naj začne z malimi in srednjimi ali srednje težkimi pasmami. Šele pozneje se lahko loti velikih, težkih pasem. Znano je namreč, da so živali manjših pasem veliko bolj odporne proti boleznim in da je ž njimi manj truda, kot s težkimi pasmami. Veliko posestnikov, ki so začeli z rejo velikih pasem (belgijski orjak, modri dunajčan) je pozneje zajčjerejo opustilo in to ponajveč zategadelj, ker so doživeli neuspehe vsled strokovnega neznanja, priločnosti in vaje. Da človek ne zajde v to zmoto, je najbolje, ako se odloči za rejo srebrecov ali holandcev, ki so sicer manjši, a zato neobčutljivi in se hitro plode. Rejo francoskega mrkača, belgijskega orjaka itd. naj prepusti začetnik starim, izkušnim zajčjerejem.

Z ozirom na številčno razmerje samcev in samic pomnimo, da zadostuje en samec za sedem samic. Kjer je v enem kraju več manjših zajčjerejev, bi bilo priporočati, da si skupaj nabavijo primerno število samcev. Začetniki store dobro, ako sprva rede samo eno pasmo in rajši to dobro spoznajo, kajti reja več pasem obenem je zelo težavna.

Razlikujemo štiri načine reje, in sicer: športno rejo ali rejo za zabavo, izključno pasemsko rejo, rejo samo koristnih pasem in rejo živali za zakol.

(Konec.)

Proti škodljivcem na hmelju

Je tobačni izvleček z mazavim milom. Z navodilom vred se dobi v drogeriji Sanitas v Celju. 834 10-1

Majar se sprejme s 4 do 5 delavskimi močmi. Vpraša se: občinski urad Lajtersberg. 921 2-1

Močen in zmogel učenc se sprejme v mizarstvu, Krekova ulica 18. 931 3-1

Velika enonadstropna hiša z gostilno, s posebnim poslopjem, s klavnico, pralnico in hlevi, ter lepim obširnim vrtom za zelenjavo, na prometni cesti, blizu koroškega kolodvora v Mariboru, je radi starosti lastnika na prodaj za 375.000 D. V hiši je sedem stanovanj, trgovina z mešaninim blagom, brivnica, mesarija, dobroohranjen klavniki in gostilniški inventar ter razne druge pritlikline. Kupnina se plača po dogovoru. Samo za resne reflektante. Vprašati je v gostilni Znudrl v Mariboru, Frankopanova ulica 11. 872 2-1

Krasno posestvo se prodaja v Kostivnici, najlepše mesto tega kraja, hiša kakor vila, okoli 9 oralov zemlje, blizu Rogaske Slatine, pri cesti, cerkvi in železniški postaji. — Cena 115.000 D. Vprašati pri Jager, trgovina, Podplat, žel. postaja in pošta. 935

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice, reg. z. z. o. z. v Guštanju, ki se vrši v nedeljo, dne 23. avgusta t. l. v gostilni pri Lečniku. Začetek ob 9. uri. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora in revizijsko poročilo iz leta 1924. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva o delovanju v letu 1924. 3. Slučajnosti. — Načelnstvo. 942

Hiša z gostilno ali trgovino, ali oboje v večji vasi ali trgu na bivšem Spod. Štajerskem (najraje v Prlekiji), kupim ali vzamem za daljšo dobo v najem. Ponudbe na upravo pod »Velik promet«. 944

Učence poštenih kmečkih staršev, zdrav, krepak s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovino z mešaninim blagom. E. Zdolsek, Sv. Jurij ob juž. žel. 936 3-1

Iz zapuščine po rajnem č. g. Vincenc Baumanu, umirovljenemu duhovniku pri Sv. Ani v Slov. gor., se prodaja večja množina bogoslovnih in drugih knjig po primerni ceni. Zglašiti se je pri Antoniji Bauman, posestnici pri Sv. Ani v Slov. gor. 939

Eno ali dve dijakinji sprejme na stanovanje in hrano, Zamoč, Stolna ulica 6, Maribor. 940

Oglasni in reklamni zavod

Voršiča naslednik

Vinko Kovačič

Maribor, Slomškov trg 16. sprejema oglase po originalnih časopisnih tarifah za vse tu- in inozemske časopise in revije.

Zahtevajte brezplačna pojasnila in reklamne načrte.

—————

Inserirajte!

Proda se posestvo z vsem letošnjim pridelkom, tri četrt ure oddaljeno od mesta Celje, v meri približno 16 oralov z zidano hišo in gospodarskim poslopjem, s hlevom za živino in svinje. Vse je z opeko krito in leži ob cesti, ki vodi iz Celja proti Laškemu tik železniške proge ter obstoji iz njiv, travnikov in gozda. Pojasnila daje Franc Kolenc, Irgovec v Celju, Narodni dom. 880

Majhno posestvo, vse novo zidano, 15 minut od mesta (postaje) proda po zelo ugodni ceni Schneider, Devina, pošta Slov. Bistrica. 933 2-1

Išče se majar s 4 do 5 delavnimi močmi. Ponudbe na upravništvo Slov. Gospodarja. 923 2-1

Viničar se sprejme s 4 do 5 delavskimi močmi. Vpraša se občinski urad Lajtersberg. 920 2-1

Proda se del posestva, hiša s pralnico, kopalnico, preša z vsemi hišnimi pritliklinami; okrog 15 oralov zemlje: gozdov, vinogradov, njiv, sadonosnikov. Redi se lahko 2-3 glave živine. Naslov se izve v trgovini P. Cevra, Sv. Ilj v Slov. gorica. 928 3-1

Brusimo britve, škarje nože itd. Električna brusarna (v brivnici Koštomaj) Celje, Prešernova ulica 19. 110

Novo bicikle 2000 do 2250 in 2500 D, plašče in zračnice ganitura 250, 300 in 350 D, pumpe, dežne plašče 500 in 800 D, modro galico 1 kg 11 D, rafijo 15 D, cepilne in žepne nože, fajfe in vse vrste galanterijskega, špecerijskega in vrvarskega blaga prodaja R. Wračko, poštna hiša v Ptuj. 754 10-1

Pozor! Ravno došlo blago, ne ve cene. Platno, barhenti, druk hlačešina, svileni robci, sukno itd. Dobiva se najceneje pri Trpinu, Glavni trg 17. 48

Prvovrstni angleški in ostravski plinski koks na drobno in debelo dobavi po znatno znižanih cenah Mariborska mestna plinarna. 88

Nabiralcem mleka. Podpisana mlekarna kupuje vsako množino mleka v vsakem letnem času po najboljši dnevni ceni. Mlekarna A. Spetič, Maribor, Aleksandrova cesta 33. 902 3-1

Stiskalnice in mline (patent Rudl) za grozdje in sadje ima v zalogi tvrdka Hochnegger in Wicher, Maribor, Koroška cesta 53. Izdelovanje pohištva in stavbeno mizarstvo. — Postrežba točna. — Cene nizke. 893

Proda se avto, štirisedežen, popolnoma raben, v dobrem stanju, znamka Puch, za ceno 14.000 D. Pogleda se lahko v Jugo-avto, Ljubljana. Franc Vurnik, Radovljica. 917 2-1

V najem se odda s 1. novembrom 1925 mlin s tremi tečajji, zraven gostilna s trafiko in pripadajoče zemljišče z gospodarskim poslopjem, pašnik, vrt itd., ležeče ob okrajni cesti. Več se izve pri Franc Gregorevič, posestnik, Mali vrh, p. Globoko pri Brežicah. 912 2-1

Kdor želi hitro kupiti kako zemljišče ali prodati, ali tacega vzeti v najem ali zakup, ali najeti si hipotечно posojilo, naj se posluži tozadevne obl. koncesijonirane posredovalnice Anton Sikošek v Gor. Radgoni, Spod. Gris 14. 885 4-1

Cirilova tiskarna v Mariboru je dozdej založila in izdala sledeče zvezke »Cirilove knjižnice«: 2. zvezek: dr. Lenard: Jugoslovanski Piemont. 7 D. 3. zvezek: dr. Lenard: Slovenska žena v dobi narodnega prepoda 10 D. 4. zvezek: Moj stric in moj župnik. Povest. 4 D. 5. zvezek: Melville: Gladiatorji. Roman. I. del 8 D. 6. zvezek: Melville: Gladiatorji II. del 10 D. 7. zvezek: Wells: Zgodba o nevidnem človeku. 7 D. 8. zvezek: Orczy Dušica. Roman. I. del 16 D. 9. zvezek: Conan Doyle: V libijski puščavi. Roman. 12 D. 10. zvezek: Bernett: Živ pokopan. Povest. 8 D. 11. zvezek: Camelli: Izpoved socialista (Od socialista do duhovnika). 16 D. 13. zvezek: E. Lešnik: Šumi, šumi Drava. Črtice iz mariborske zgodovine. 5 D. 14. zvezek: Ljubša: Slovenske gorice 7 D.

HA-HA-HA

ne boš strgal, ne, imam močno obleko, ker sem kupil sukno v veletrgovini R. STERMECKI v Celju šte. 24 katera razpošilja trpežno sukno m D 71—, močen ševjot m D 78—, fini kangarn m D 90—. Ilustrovani cenik z čez 1000 slikami se pošlje vsakemu zastoj, vzorci od sukna, kangarna in razne manufakturne robe pa samo za 8 dni na ogled. Kdor pride z vlakom osebno kupovat, dobi nakupu primerno povrnitev vožnje. Naročila čez D 500— pošta. prosto. Trgovci engros cene

Lepi vinski sodi

v vseh velikostih se prodajajo v vinski trgovini

FERDINAND KÜSTER, MARIBOR,

908

Meljska cesta 10.

Na obrokel!

Manufakturno in konfekcijsko, vezene, pletenine i. t. d. kakor moške in ženske obleke po meri iz lastne prvovrstne krojačnice ter premog in drva dobite proti ugodnemu odplačevanju le pri trdkih;

DAVORIN JOHAN IN DRUGOVI

družba z o. z.

Maribor, Vojašniška ul. 2, pisarna Gregorčičeva ul. 1

9. Dunajski mednar. sejm

6. — 13. septembra 1925.

Posebni oddelek za

poljedelske stroje in orodja

kakor tudi

za vse poljedelske potrebščine

Mednarodna razstava motornih koles.

»Letala in letalski promet.«

Razstava živil in užitnih stvari.

Vzorčni pregled poljskih, gozdnih in vrtnih proizvodov.

Izredno znižanje vozniških cen na jugoslovanskih in avstrijskih železnicah in po Donavi.

Za prestop meje se mora kupiti pasvizum-znamka za avstr. S 1.50 (dolar 0.25).

Pojasnila, sejmske izkaze in znamke za pasvizum se dobijo pri

Wiener Messe A. G., Wien VII.

pri avstrijskih zastopstvih v inozemstvih in pri častnih zastopnikih dunajskega sejma v vseh večjih krajih.

ZAHVALA.

Povodom bridke izgube naše ljubljene, nepozabne mamice, ozir, babice

Helene Paulič vdov. Šlaus, p. d. Kogler veleposesnice v Recenjaku,

ki je bila prepeljana iz ljubljanske bolnice, s tem potom najprsrčneje zahvaljujemo vsem, ki so ji v njeni težki boleznini bili velikodušno na pomoč. Zahvalimo se č. gg. duhovnikom za njih trud in prijaznost ob grobu, cenjenim pevcem za ginljive žalostinke. Zahvaljujemo se vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov in končno vsem, ki so jo tako mnogoštevilno spremili k zadnjemu počitku.

Sv. Lovrenc na Poh., Selnica ob Dr., 23. jul. 1925.

938

Zalujoča rodbina Kogler—Ilgo.

Prva žebljarska in železoobrtna zadruga v Kropi in Kamni gorici.

Pisma: Žebljarska zadruga, Kropa (Jugoslavija),

Telefon interurban Podnart.

Brzojavke: Zadruga Kropa.

Žebliji za normalne in ozkotirne železnice, žebliji za ladje, črni ali pocinkani, žebliji za zgradbe, les i. t. d., žebliji za čevlje, spojke za odre in prage, spojke za ladje in splave. Železne brane. Zobje za brane. Kljuge za podobe, zid, cevi, žlebe i. t. d. Vijaki z maticami. Podložne pločice. Maticice. Žakovice za tenderje, kotle, sode, mostove, pločeno, kolesa itd. Vijalni čepi. Verige.

Vsi v našo stroko spadajoči železni izdelki po vzorcih in rabah najceneje.

Ilustrovani ceniki na razpolago! — Prodaja se samo na debelo trgovcem. 124

GRAZER MESSE 1925

GRAŠKI SEJEM

od 29. avgusta do 6. septembra

5% znižane vozne cene.

Kameno sol

za živino (lizat) in zapet v zalogi, ter priporoča špece-rijske in gospodarske potrebščine

F. Sorko, nasl. Alojz Ploj
941 MARIBOR, Vodnikov trg 1. 2-1

Dobre, plačila zmožne zastopnike

za spečavanje prvovrstne Laporit- zidne in strešne opeke
išče na vse večje kraje 858

Lajteršberška opekarna

pri Mariboru.

!! Vinogradniki pozor !!

Proda se po nizki ceni nova stiskalnica za grozdje in sadje iz hrastovega lesa, z novim košem, in mlinom za mečranje, čisto neodvisna in se lahko polnoma na prostem postavi. Cena po dogovoru; na ogled pri

G. Kobale, Slov. Bistrica.

Somišljeniki inserirajte!

Vozni red

veljaven od dne 5. junija 1925, je izšel ter se dobiva v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena je komadu D 1.50.

Naznanilo.

Dovoljujem si cenjenemu občinstvu vljudno naznaniti, da sem otvoril s 1. julijem 1925 pod mojim imenom

Pavle Dostal

manufakturno trgovino

katera že obstoja nad 100 let v Ptujju na Slovenskem trgu št. 15, v kateri so preje obratovali gg. Eckl, Kottowitz, Schramke in Macun.

Opozarjam p. n. občinstvo na popoloma novo sortirano prvovrstno zalogo, katero si vsakdo lahko ogleda, ne da bi moral kaj kupiti.

Zagotavljam izredno nizke cene, kakor tudi solidno postrežbo. Za obilen obisk se priporoča

Pavle Dostal, Ptuj

919

Slovenski trg 15.

2-1

Vsak dan sveže

goveje meso

po 12. 15 in 17.50 din. 1 kg, kakor vse vrste mesa, svinjetina, teletina itd., dalje vse vrste prekajenega mesa, kakor šunke, klobase vseh vrst. Dnevno sveže

mleto meso

pri

Tovarni klobas in mesnatih izdelkov

R. WELLE

Filijalka: Maribor, Gosposka ulica 23.

laPORTLANDCEMENT

v sodih po 190 kg in 200 kg, in v jut vrečah po 50 kg
v vsaki množini po tovarniški ceni priporoča v nakup

TOVARNA CEMENTA ZIDANIMOST.

Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpu v). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kar se dobijo po sledečih c nah: 65 cm veliki po 650 D, 75 cm veliki po 600 D, 80 cm veliki po 700 in 800 D, 90 cm veliki po 800 D, 100 cm veliki po 950 D in po 1280 D, 120 cm velik po 1700 D.

Stenski križi

iz leseno podobo (korpusom) stanejo; Velikost 80 cm po 42 in 77 D, 25 cm po 55 in 90 D, 80 cm po 77 in 100 D, 35 cm po 96 in 115 D 40 cm po 140 D.

Stenski križi

iz kovinasto podobo stanejo v različnih velikostih po 4, 12, 18 in 24 D.

Stoječi križi

iz kovinasto podobo stanejo v različnih velikostih in izpeljavah po 23, 24, 28, 60 in 88 D.

Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, naj kupi v Tisk. sv. Cirila v Mariboru.

DENAR

si prihranite, ako kupite manufakturno blago

v Celju „Prisolncu“

Stalno ogromna zaloga vsakovrstnega svežega blaga, kakor: sukno za moške, volneno za ženske, hlačevino, tiskovino, baržun, barhent, belo platno, rujavo platno, nogavice, pavola, vsakovrstno moško ter žensko perilo, brisalke, odeje, dežniki, dežni plašči, čefir in plavo platno za srajce, klot, čepice in naglavne rute.

Ne opustite se prepričati! — Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drogenik

Glavni trg 9 Celje Glavni trg 9

Postrežba točna!

Mera obilna!

Denar naložite

najboljše in najvernejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici r.z.z n.z.

v Mariboru, Stolna ulica št. 6.

ki obrestuje hranilne vloge po

8% in 10%

oziroma po dogovoru.

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo.

Cankarjeva ulica 4, poleg davkarije

(poprej pri »Belem volu«)

kjer je najbolj varno naložen in se najvišje obrestuje. - Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Zadružna gospodarska banka d. d.,

Podružnica v Mariboru.

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu:

Pooblaščen prodajalec srečk državne razr. loterije.